HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 **Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 7.** **Sobota (Saturday) 12. února (February) 1977** Cena 25 centů

V minulém čísle jsme čtenářům H.N. alespoň obrázkem připomněli únorové 60. výročí trvání zasloužilého N.S.Č.K. v Americe. Dnes přinášíme obrázek členů prvního výkonného výboru Národního Svazu Českých Katolíků v Americe 1917—1918: I. řada: (sedící): Tomáš Filas, Jos. Kopecký, Rev. Fr. W. Jedlička, předseda Rev. In. Kestl, Fr. Šindelář a F. G. Hajíček. — II. řada (zleva): Rev. Fr. Boženek, Karel Radouš, opat Val. Kohlbeck, O.S.B., Jan Woller, Jan Straka, pozdější dlouholetý předseda, V. Paveza, J. J. Janda, Jan F. Novotný a Jos. Martínek.

ENGLISH SECTION INSIDE

DÍRA DO SVĚTA

Ferdinand Peroutka:

Jsou dvě fakta. Jedno faktum: v československé ústavě stojí: "Všem občanům se zaručuje svoboda projevu ve všech oborech života a společnosti, zejména svoboda slova a tisku". Druhé faktum je: jestliže občan v Československu chce oné zaručené svobody projevu užít nebo jen její zaručenost připomenout, snese se na něho celá prška podstatných hrubostí. Je vyslýchán politickou policií, je večer kamsi odveden a neví se, kdy se vrátí, jeho ženu vlečou za vlasy, jeho rodina je všemožným způsobem trápena. Ale zdá se, že toto byly jen počáteční šarvátky. Když československá vláda si po takových šarvátkách uspořádala své myšlenky — zřejmě se sovětskou pomocí — ohlásila, že aspoň čtyři spisovatelé budou za svou smělost postavení před soud a mohou být odsouzeni až k deseti letům vězení. Pokud československá vláda a Sověty, které jí našeptávají, se k tomu veřejně vyjadřují, je to vždy v ten smysl, že ona dvě sobě tak odporující fakta nějakým zázrakem prý sobě neodporují.

Je mnoho důvodů, aby toto bylo nazváno dírou do světa. Neboť buď to, co nazýváme lidským světem, je trvalý chaos, v němž lidé se marně snaží dohodnout se o tom, co je dobré a co je zlé, co bílé a co černé, co voní a co smrdí — anebo lidský svět je to, na čem lidé různých národů se mohou dohodnout, několik skromných základních pravd na podkladu aspoň nejprimitivnější logiky. Nejprimitivnější logikou se nám zdá, že v zemi, kde svoboda projevu je prý zaručena, lidé nemají být za svobodný projev žalářováni. Jestliže přece se tak děje, základ lidské společnosti musí se zdát ohrožen. Neboť — podle jakých pravidel potom má člověk myslit? Když velká provokativní nepravda si vybojuje své místo ve světě a vynuti si ne-li souhlas, tedy aspoň zdvořilost k sobě, zátopa menších každodenních nepravd se přihrne za ní a nic není pravda. Bylo stará české přísloví: kde velká svině díru udělá, tam mnoho malých sviňat se natlačí. Není-li žádný rozdíl mezi svobodou projevu a žalářováním za svobodný projev, nač se ještě možno spolehnout? Zdálo se, že logika je mateřština lidstva. Jestliže přestává být, starobylá duchovní architektura se zřítila.

* * *

Přítomné děje v Československu jednak vyvolávají v pozorovateli hněv, jednak vzbuzují chuť k satiře, která by

(Pokračování na str. 3)

PROHLÁŠENÍ RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA K "CHARTĚ 77"

V roce 1948 československý lid ztratil svá základní občanská a politická práva a svobody. Po takřka třiceti letech nesvobody, útlaku, persekuce a sovětské nadvlády se skupina československých občanů nejrozličnějších přesvědčení, rozličných náboženství a rozličných povolání v "Chartě 77" obrátila na československou politickou a státní moc, aby ve věci lidských práv a svobod dodržovala své ústavní povinnosti a své mezinárodní obligace, k nimž se zavázala v "Mezinárodním paktu o občanských a politických právech", v "Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech", a v "Závěrečném aktu" konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě.

Československý komunistický režim odpověděl na "Chartu 77" policejní persekucí a zatčením jejích čelných signatářů. Tímto svým postupem československá komunistická vláda znovu potvrdila, že vládne bez souhlasu československého lidu; že její vlastní ústava je pro ni jen kusem popsaného papíru; že její vlastní mezinárodní závazky přestávají platit na hranicích její moci; že pohrdá veřejným míněním civilisovaného světa; a že se udržuje u moci jen násilím za hradbou sovětské okupační armády.

Rada svobodného Československa se solidarisuje s "Chartou 77". Československý lid má nezadatelné právo na osobní a občanské svobody, k nimž ho opravňují jeho dějiny, národní tradice a politická vyspělost. Češi a Slováci mají právo na národní svébytnost a státní samostatnost, k nimž je opravňují jejich aspirace a oběti. Československo má právo na své místo v rodině svobodných a civilisovaných národů, k němuž je opravňují vlohy a přínos jeho občanů.

Proto je postup československého komunistického režimu proti "Chartě 77", jenž Čechům a Slovákům všechna tato práva upírá, zločinem na celém československém lidu. Rada svobodného Československa činí československou komunistickou vládu za tento postup plně zodpovědnou.

Voláme k Organizaci spojených národů, aby se zabývala soustavným porušováním občanských a politických práv v Československu, k jejichž ochraně se československá komunistická vláda zavázala.

Voláme k Mezinárodnímu úřadu práce, aby se postavil na ochranu práv pronásledovaných československých dělníků.

Voláme k Organisaci spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu, aby se ujala pronásledovaných československých kulturních pracovníků.

Voláme ke všem signatářům "Závěrečného aktu" z Helsink, aby učinili československou komunistickou vládu zodpovědnou za nedodržování všech závazků a slibů, které na sebe převzala na konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě.

Voláme ke světovému veřejnému mínění, aby československý lid v jeho zápase o občanská a politická práva a svobody všemi prostředky podporovalo.

Čechy a Slováky doma ujišťujeme, že ve svém zápase nejsou osamoceni. Rada svobodného Československa po léta udržuje otázku lidských práv a svobod v Československu na vědomí světové veřejnosti. Veřejné mínění celého civilisovaného světa je znovu pobouřeno postojem československého komunistického režimu a nikdy mu jej nezapomene. Otázka občanských a politických práv a svobod je otázkou světovou.

My všichni doma i v cizině, kteří se nikdy nepoddáme komunistické diktatuře, trváme na tom, že dožadovat se svých občanských a politických práv a svobod je základním a nezadatelným právem každého člověka a že je první povinností každé vlády toto právo do důsledků respektovat a všechny ostatní zájmy mu podřídit. V Československu tomu tak nebude, dokud se jeho vláda nevrátí do rukou československého lidu.

31. ledna 1977

RADA SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

* * *

POLÁCI SE STAVÍ ZA CHARTU 77

22 polských spisovatelů a jiných známých osobností, kteří ustavili před časem Komitét na obranu dělníků, vydalo prohlášení, ve kterém se solidarizuji s obsahem Charty 77. Po Sacharavovi a maďarském dopisu je to třetí země pod komunistickým režimem, kde oposice reagovala na československý manifest. (RSČ)

Sloupek informací

Začněme dnes poznámkami na okraj tří příhod, které pro nejbližší dobu mohou ovlivnit AMERICKO-SOVĚTSKÉ VZTAHY

Stalo se dne 26. ledna — nová administrativa byla právě týden "ve službě" — že Státní Department vydal se souhlasem svého šéfa Cyruse R. Vanceho prohlášení, odsuzující policejní zásahy proti signatářům československé "Charty 77" jako "porušování Helsinských dohod o lidských a občanských právech". Hned další den publikoval Státní Department protest proti "pokusům umlčet nositele Nobelovy ceny Andreje Sacharova, upřímného zastánce dodržování lidských svobod".

Sovětskému velvyslanci Anatoli Dobryninovi se to samozřejmě nelíbilo a hned také u Vanceho "zakročil". A tu se ukázalo, že ani státní tajemník a ani president Carter nebyli o prohlášení ve věci Sacharova předem informováni. Nicméně oba je dodatečně schválili. Carter dne 30. ledna a Vance následující den, s tím, že "odpovídá jejich postojům k otázce lidských práv". President při této příležitosti potvrdil, že dostal od Andreje Sacharova dopis, v němž byl vyzván, aby "se zasadil o všechny politicky a nábožensky pronásledované v Sovětském svazu a v ostatních zemích východní Evropy". Jimmy Carter prý novinářům naznačil, že to bude jeden z námětů jeho jednání s Leonidem Brežněvem. Jestliže se tak opravdu stane, bude to jistě záslužný krok.

Zbývá třetí příhoda, která s předcházejícími bezpochyby souvisí. V pátek 4. února sdělil mluvčí tiskového oddělení sovětského ministerstva zahraničí vedoucímu kanceláře Associated Press v Moskvě Davidu Masonovi, že člen jeho redakce George A. Krimsky, který pracoval pro AP v Moskvě od září 1974 — musí do týdne opustit Sovětský svaz. Sovětčík opakoval stará obvinění, že Krimsky měl spojení s CIA a prý také "porušil sovětské zákony, neboť dával dolary sovětským občanům". Toho se Krimsky opravdu dopustil: platil jimi posluhovačce, aby ji umožnil nákup v obchodech pro cizince... Týdeník LITERATURNAJA GAZETA "pohotově" přispěchal s dodatkem, že si "kupoval informace".

Pro Sověty bylo asi přitěžující okolností, že George Krimsky je ruského původu a měl mezi sovětskými občany hodně přátel. Poslední zpráva, kterou zpracovával, pojednávala o zatčení básníka a spisovatele Alexandra Ginzburga, Sacharovova spolupracovníka ...

□

STÍŽNOSTI NA AMERIKU

nashromáždil nový washingtonský zpravodaj pražského RUDÉHO PRÁVA Milan Jelínek v článku "Proti nepravdám stojí fakta". Nemáte ponětí, jak se USA proviňují například proti kultuře "socialistického" Československa. Uvedu některé Jelínkovy nářky:

"Za prvé: vydavatelství v ČSSR za období od 1. ledna 1974 do 15. listopadu 1976 vytiskla 167 knižních titulů amerických autorů v celkovém nákladu 5.516.910 výtisků. Za stejné údobí vyšlo v USA sedm knih autorů z Československa v nákladech od jednoho tisíce do pěti tisíc výtisků".

A takhle to jde "za druhé" o dramatické tvorbě, "za třetí" — o filmech, až "za čtvrté: jenom v minulém roce do poloviny listopadu jsme dovezli celkem 2293 titulů amerického periodického tisku — v USA se objevilo pouze 297 titulů". — To jsme to, panečku, dostali přesně spočítáno! Pochybuji, že Jelínek získal uvedená čísla ve Spojených státech, jistě je má z nějakého "socialistického" kulturně-kalkulačního střediska, které my tady nevlastníme: hle, jak jsme i v tomto směru pozadu!

Milan Jelínek, komunistický "znalec" Ameriky si dále také stěžuje: "Na knižních pultech v USA se neobjevilo dílo československého autora, které by podávalo pravdivý obraz o dnešku naší vlasti..., jediná kniha, která by svědčila o myšlenkovém a tvůrčím přínosu spisovatelů, kteří žijí v ČSSR a podílejí se na kulturním rozvoji naší socialistické společnosti".

To není pravda, soudruhu Jelínku, já jsem jednu takovou knížku právě nedávno dostal. Napsal ji Jan Kozák, dnes předseda výboru československých spisovatelů. Jmenuje se "Dramatické kapitoly z bojů o kolektivizaci vesnice". Tedy nejen autor, ale i námět jsou o podílech na "socialistické společnosti". A dokonce bych doporučil, aby se četla, neboť by leckomu napravila hlavu. Aspoň dvě ukázky z Kozákova jistě "pravdivého obrazu":

"V případech, kdy šlo o zvlášť zuřivé a nebezpečné nepřátele socializace vesnice, bylo v zájmu přetržení sítě intrik proti družstvu spojeno předání půdy družstvu s vystěhováním z obce." (Str. 163.)

"Polské a mad'arské události (v r. 1956, pozn. J.N.) způsobily také jisté oživení činnosti katolických kněží. Projevovalo se větší obřadností při mších, ve zvýšeném počtu zpovědí, v organizování masové účasti na poutích a na jiných náboženských úkonech, ve větší smělosti. Byly uzavírány jen církevní sňatky, a tím porušována socialistická zákonnost". (Str. 146.)

Neměla by být Praha vlastně ráda, že některá "socialistická" díla a knihy o "rozvoji" režimu se nepřekládají? Dokazuje to kromě jiných prací případ

DOZNÁNÍ

To je název knihy, která vyšla v r. 1968 v Československu; jejím autorem je dr. Arthur London, ročník 1915, předválečný komunista, v letech 1949-1951 náměstek ministra zahraničních věcí dr. Vlado Clementise, s nímž pak byl jako údajný člen "protistátní skupiny Rudolfa Slánského" (generálního tajemníka KSČ 1945—1951) v listopadu 1952 souzen. Dostal doživotí, v roce 1956 byl však — těžce tuberkulózní — propuštěn a 1963 se směl dokonce vystěhovat do Francie. Měl "štěstí", neboť jeho francouzská manželka měla vlivné příbuzné v nejužším vedení komunistické strany Francie, kteří se u pražských soudruhů "přimluvili". London popsal v knize mimo jiné svoje zážitky v komunistickém vězení. Jeho vzpomínky se staly v roce 1969 podkladem scénáře pro úspěšný stejnojmenný francouzský film, v němž Londona hrál známý herec Yves Montand a jeho manželku Simone Signoretová. Nyní — přesněji řečeno, v úterý 14. prosince — zařadila tento film francouzská stanice ANTENNE 2 a spojila jeho uvedení s debatou o porušování lidských práv v komunistických zemích. Zahájil ji sám Artur London. Prohlásil úvodem: "Nebyl jsem obětí socialismu, ale stalinismu". Vystoupil také člen politbyra (nejužšího vedení) komunistické strany Francie Jean Kanapa, který měl podle informací od diváků pořadu prohlásit, že London "udělal službu všem, kdo bojují za socialismus" tím, že "napsal svoje zkušenosti"; stalinismus označil za "rakovinu socialismu".

Pražské RUDÉ PRÁVO reagovalo hned druhý den — nebývalá rychlost. Samozřejmě neuvedlo ani jméno hlavní postavy filmu, ani jména účastníků diskuse, které — což je jistě pozoruhodné! — označilo celkově za "otevřené nepřátele socialistického Československa, antikomunisty nejrůznějších odstínů". Film byl zařazen mezi "veteš z arzenálu antikomunismu" a do "mezinárodně koordinované vlny protisocialistických a antikomunistických akcí". Československé komunistické vedení, jak to vypadá, a jak různé skutky dokazují — nedá na stalinismus dopustit.

A co říkáte tomuto závěru pražského komentáře: "Pořad francouzské televize opět ukázal, že Helsinki jsou pro některé kruhy ve Francii jen prázdným pojmem". Věta rovněž hodná pozoru, neboť znovu prokazuje, že komunistům to myslí docela jinak než normálním lidem. Nezávidíme diplomatům, kteří s nimi musejí jednat.

□

OHLAS NA DOKUMENT ČS. DISIDENTŮ

O stanovisku Státního Departmentu jsem se zmínil již úvodem Sloupku. Velmi ostré je prohlášení presidenta AFL-CIO George Meanyho, v němž se praví, že "Charta 77" je dokladem, že "Československo není dnes civilizovaným právním státem"; Meany žádá vyloučení "ČSSR" ze Spojených národů. — Norské ministerstvo zahraničních věcí oznámilo pražské vládě, že v současné době není Oslo ochotno podepsat s Československem obchodní dohodu.

Podle informací z evropských pramenů 30 mad'arských intelektuálů podepsalo dopis zaslaný Pavlovi Kohoutovi, jednomu ze signatářů "Charty 77". Prohlásili se "solidární s požadavky dodržování lidských práv"; jejich obrana, praví se v dopise, "není však jen věcí Východu, ale celoevropský úkol". Po italských a britských komunistech se nyní přihlásili i francouzští. V úterý 25. ledna napsal jejich orgán "Humanité": "Nemůžeme zakrýt své rozhořčení nad tím, že úřady ČSSR tvrdí, že podpisovatelé Charty 77 jednali na příkaz antikomunistických a sionistických center". Sympatie se signatáři vyslovil prý i Peking.

Rakouské úřady potvrdily (a Praha dementovala!), že čs. velvyslanec ve Vídni předložil listinu 8 jmen osob, které by prý chtěly vycestovat. Kromě jmen ve Sloupku již citovaných — Jiřího Hájka, Václava Havla, Pavla Kohouta, Zdeňka Mlynáře, Františka Kriegla a Ludvíka Vaculíka — byli na ni uvedeni novinář Jiří Lederer (bývalý vedoucí Studijního oddělení Čs. rozhlasu) a bývalý rektor Vysoké školy stranické Milan Huebl. Údajně v telefonickém rozhovoru potvrdil, že pražský Pasový úřad uvedeným osobám "naléhavě radil, aby si podaly žádost o vycestování". Rakousko by bývalo víza udělilo. Pavel Kohout měl prý prohlásit jménem ostatních, že ochotu Vídně "považují za doklad lidské solidarity, jenž zasluhuje uznání". Důležitější prý však je, aby se "Západ v duchu Helsinské smlouvy snažil zabránit násilnému odsunu lidí z Východní Evropy".

Prožíváme podivné časy.

J. Netík

HLAS NARODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

February 12, 1977 — Vol. II., No. 7.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skorocvropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naší známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

POZVÁNÍ NA FILMOVÝ VEČER

Odbočka "28. říjen" Československé národní rady americké srdečně zve na FILMOVÝ VEČER v pátek, 25. února 1977 v 7:45 hod. večer, v zasedací síni spořitelny Lincoln Federal Savings, 6655 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois.

Program: Zahájení a přivítání členstva a hostí: předseda odbočky Emanuel Lát.

Úvodní slovo k filmu "The Price of Peace and Freedom": předseda ČSNRA generál dr. Mikuláš Ferjenčík.

Nový dokumentární film "The Price of Peace and Freedom" ("Cena míru a svobody"), nedávno pořízený Americkou bezpečnostní radou (American Security Council), ve spolupráci s Ústředím amerického odborového hnutí AFL-CIO, prokazující významnými fakty nevídané, abnormální zbrojení Sovětů, zřejmě zaměřené k získání drtivé vojenské převahy nad vojenským potenciálem Spojených států, s jasným konečným cílem zmocniti se nadvlády na celým světem.

Film, představující mohutně varovný vykřičník, jak vážnému nebezpečí přítomně čelí svobodný svět, měl neobyčejně úspěšnou odezvu už ve Washingtonu, D.C. a řadě dalších míst.

Těšíme se na vaši — tentokráte obzvláště hojnou účast a prosíme, abyste i svým přátelům tlumočili srdečné pozvání na tento dozajista jedinečně zajímavý filmový večer.

Prosíme pokud možno o dochvilnost!

Za Odbočku "28. říjen"
ČSNRA: Emanuel Lát,
t.č. předseda;
Maruška Kalkusová,
t.č. jednatelka

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

Krajanská Skupina u Panny Marie Karmelské v Astorii pořádá v neděli 20. února (Februára) 1977 v divadelním sále naproti kostelu

KRAJANSKÝ MASOPUST

V 10 hodin ráno, jako každou neděli, mše svatá v dolním kostele. Od 11:30 se podávají obědy: svíčková na smetaně, knedlík; Telecí řízek, bramborový salát. Odpoledne: Buffet, párky, klobásy. Kávy a chladných nápojů do libosti. A ceny, jako vždy, opravdu lidové! Od jedné do sedmé hodiny odpoledne hraje k tanci krajanská hudba.

Odpoledne: taneční vystoupení mládeže. Bohatá loterie.

Prosíme naše obětavé dámy o příspěvek pečiva do buffetu.

Přijd'te a přived'te své známé. Bezplatné parkování automobilů! Divadlo je naproti kostelu. A kostel je na Newton Ave. a Crescent St. v Astorii — dva bloky jižně od Triborough Bridge — Subwey BMT na Hoyt Ave. — Station Astoria — a pak tři krátké bloky po Astoria Blvd. západním směrem.

Z VÝROČNÍ SCHŮZE CHICAGSKÉHO DIST. SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

O poslední lednové neděli (30. 1. 77) konal chicagský distriktní svaz svou výroční schůzi v klubovní místnosti školy bl. Anežky české v Chicagu. I když kromě dp. Vojtěcha Víta, O.S.B. nebyl výroční schůzi pro jiné povinnosti přítomen ani dp. Pavel Petřík. O.S.B., kaplan Distr. svazu, ani dp. Francis Přibyl, farář místní osady bl. Anežky české, byla letošní schůze velmi četně navštívena.

Po podrobně podané výroční zprávě, kterou přečetl zapisující tajemník br. Cyril Příkazský, po zkontrolování účtů, přezkoumání pověřujících listin delegátů, podání referátů o činnosti různých spolků bylo uděleno absolutorium odstupujícím úředníkům, přednesen návrh nominačního komitétu a staronové úřednictvo bylo po volbě uvedeno v úřad na další rok důstojným Otcem Vojtěchem Vítem, protože nikdo jiný tam z důstojných pánů nebyl.

Nejobsáhlejší zprávu o činnosti za minulý jubilejní rok 200leté americké nezávislosti přednesl místopředseda bratr Fred Küssel za Klub Domov. Zlatým hřebem celé schůze bylo předání plakety uznání a šeku skromné odměny za všechnu obětavost paní "Ma" Průša předsedkyní Národního svazu Č.K. paní Mildred R. Janda, která jí upřímnými slovy díků vyjádřila všechnu vděčnost Svazu za dlouholetou nezištnou práci v kuchyni při oslavě Katolických dnů ve Wozniakově zahradě.

Pietně bylo vzpomenuto nedávno zesnulé sestry paní Marie Průšové, manželky přítomného Václava Průši a tety paní Elsie Nevšímal, pečlivé pokladnice Národního svazu.

Po přečtení resolucí, které složil dr. Josef Čada, Father Vojtěch Vít, O.S.B. a prof. Františka Uhlířová (jejich text následuje) — schůze byla ukončena, a následovalo pohoštění přítomných. Koláčky nám darovali Minaříkovi z Cicera a kávu uvařily členky Osadního spolku od Bl. Anežky.

Nakonec pan Otakar Kudrna promítal zájemcům velmi zajímavé obrázky (diapositivy) ze svého pobytu v Indii. Jak kvalita obrázků, tak jeho slovní doprovod zaujaly všechny přítomné.

* * *

TEXT RESOLUCÍ:

1. Zástupci Distr. svazu Č.K. shromáždění na výroční schůzi, v neděli 30. ledna L. P. 1977 ve společ. místnosti farnosti Bl. Anežky české v Chicagu opětně projevují svoji oddanost sv. Otci Pavlu VI. a zástupcům hierarchie arcidiecése chicagské.

2. Obnovují svou vůli pokračovati v uskutečňování českokatolického apoštolátu a katolické akce pro naše krajany v chicagské oblasti v ekumenickém duchu pokoncilní Církve.

3. Stále nám leží na srdci neutěšená situace Kristovy Církve ve vlasti našich předků.

4. Dále budeme podporovati tiskový apoštolát našich českokatolických novin, zejména "Hlasu Národa", seznamující naši veřejnost s našimi náboženskými tradicemi, a spojující nás v jednotě myšlení a snah o jejich uchování v USA a všude ve světě mezi naším lidem.

5. S radostí jsme sledovali všestrannou účast Klubů Domov na etnických amerických oslavách 200letého založení Spojených států, jehož vystoupení reprezentovala naši česko-americkou katolickou větev před americkou veřejností.

6. S radostí očekáváme svatořečení v červnu blah. 4. filad. biskupa Jana Nep. Neumana a se zájmem vítáme nedávnou zprávu návrhu o umístění jeho kaple v Národní svatyni.

7. Pokorně prosíme Boha o ochranu Spojených států do 3. stol. jejich existence a o ochranu naší staré vlasti.

Mondale se vrátil do Washingtonu

Washington. — Po své okružní cestě po západní Evropě, při které mluvil s politickými vůdci v Bruselu, Bonnu, Paříži, Římě a Londýně, U.S. místopresident Walter Mondale odletěl do Tokia, kde pak jednal dva dny s japonskými vládci. V agendě společného jednání byla také otázka rozhodnutí Carterovy administrace, postupně odvolávat americké vojáky z Jižní Korey. Mondale zdůraznil, že Spojené státy se "nechtějí obrátit zády k Asii", a že jim velmi záleží na tom, aby na Korejském poloostrově byla udržena stabilita. Odvolávání amerických vojáků se bude vždycky konat pouze po předběžných poradách s japonskou a jihokorejskou vládou. Mondale také tlumočil japonské vládě starosti Spojených států ve věci japonského zboží, které zaplavuje americký trh — zejména jde o ocelové výrobky a aparáty barevné televize, zatímco japonská vláda omezuje dovoz amerických pomerančů a různých výrobků. Japonsko tedy má v obchodních vztazích se Spojenými státy obrovský přebytek 5.3 bilionu dolarů. Japonský ministerský předseda Fakuda slíbil, že japonská vláda bude uvažovat o zlepšení této situace.

V úterý 1. února Mondale přiletěl do Washingtonu a podal presidentu Carterovi zprávu o výsledcích své cesty, kterou považuje za velmi zdařilou. Také jej informoval o náhledech U.S. spojenců na vrcholnou konferenci vládců průmyslově pokročilých demokracií, která se bude konat někdy v polovině tohoto roku, a na které budou projednávány problémy ekonomie, obchodu a společné vojenské obrany.

Rhodéští guerilové unesli studenty jedné školy

Salisbury. — Černošští nacionalističtí guerilové, přišlí do Rhodésie z Mozambiku, unesli v neděli 30. ledna 400 černošských studentů, 230 chlapců a 170 děvčat ve věku od 12 do 21 let, jakož i pět učitelů z luteránské misijní školy v Manama. Se zbraněmi v ruce je donutili k 16 mil dlouhé cestě do sousední země Botswany. Zároveň ukradli ze školy $21,000 na hotovosti. Na cestě se podařilo pěti studentům, luteránskému pastorovi a řediteli školy uprchnout; podle jejich výpovědí guerilové říkali, že ze studentů budou vytrénováni noví guerilové.

Rhodéská vláda ihned požádala Mezinárodní Červený kříž, aby pomohl uneseným studentům, a vládu Botswany, aby je vrátila. Tato však popřela, že studenti byli uneseni guerily, a prohlásila, že sami uprchli před rhodéskými vojáky, kteří "střílejí na nevinný lid, aby zachovali 'kvótu zabíjení': za jednoho zabitého rhodéského vojáka má být zabito deset guerilů". Takováto prohlášení však nikdo nebere vážně.

Minulý týden dovolila vláda Botswany Mezinárodnímu Červenému kříži, aby rodiče unesených studentů navštívili tábor, v němž jejich děti žijí. Asi šedesát studentů se vrátilo s rodiči do Rhodésie, ostatní prý prohlásili, že utekli z Rhodésie dobrovolně a chtějí bojovat za její osvobození. — Brzy nato guerilové z Mozambiku přepadli jednu katolickou misii a surovým způsobem zabili tři misionáře — Otce jezuity a čtyři sestry-misionářky z řádu sv. Dominika.

Díra do světa

(Pokračování ze str. 1)

mohla být tak velkolepá jako Swiftova satira v "Guliverových cestách". Avšak tlustou sovětskou kůži žádná satira nepronikne. Tlustá kůže je — vojenská moc. Sověty tuto moc pěstují více než cokoli jiného a spoléhají, že kvůli nepravdě — at' jakkoli veliké — nikdo jim válku nevyhlásí. Pod ochranou své velké armády, svého velkého lod'stva a letectva Sověty určují, co v zemích jim podrobených je vhodné, co spravedlivé nebo krásné, co ušlechtilé a kdo je talentovaný a jaký byl smysl Helsinské konference. A Sověty předkládají největší, nejsmělejší rebus této doby. Všude kde vládnou, tam vláda rozhoduje, kdo smí veřejně se projevovat a kdo ne, kdo smí psát a publikovat. Zde bez vůle vlády ani jeden časopis ani nevznikne ani nezahyne a spisovatelé, novináři a vědci mají za sebou léta žaláře. Avšak — zázrak prý se stal: svoboda projevu je tu prý dokonalejší než v demokracii. To je ten drzý rébus.

Mohlo by vypadat jako záhada, proč Sověty a státy jim podléhající stále ještě tisknou texty svých ústav, ačkoli je to nejpošlapanější kus papíru, jehož závazky vláda denně bez nejmenších rozpaků kolosálně porušuje. Snad vzpomínají, že, ačkoli se to zdá nepravděpodobné, přece s tím měly kdesi aspoň částečný úspěch. Když Stalinovo vraždění bylo na vrcholu, tu na Západě někteří obhajovali Sověty poukazem na to, že Sověty přece mají ústavu; a poněvadž ji mají, nic špatného se v nich stát nemůže. Když toto dořekli tito někteří dále se pokládali za intelektuály. Až dosud bylo sovětským vládám vytýkáno, že porušují i ústavu i helsinské ujednání mimo jiné tím, že, když se jim chce, nedovolují občanovi vyjet ze země ani na krátký výlet. Nyní však věci dále se vyvinuly a dokonce trochu se obrátily: některým jedincům je bráno právo zůstat doma. Tak ten, kdo nesmí cestovat, může se na ulici potkat s tím, kdo nesmí necestovat. Kdo nesmí opustit zemi, s tím, komu se přikazuje, aby ji opustil.

Déle než po jedno desítiletí v Západních literaturách převládá určitý motiv: motiv protihrdinství. Rozšířilo se to rychlostí požáru. Kdo chce být moderní, musí se hrdinům posmívat. A spisovatelé vytvořili už spoustu nehrdinských postav a očividně si na tom i pochutnávají i vydělávají. Ani se nezdá, že by čtoucí publikum si žádalo hrdinských portrétů. Proč tomu tak je, vyžadovalo by dlouhého vysvětlování. Řekněme krátce, že tomu tak je. Nyní však v Rusku, v Československu zdvihají hlavu jedinci, kteří s risikem každému viditelným oponují vládě za to, že v ústavě i v helsinském ujednání občanská práva slíbila, ale nedává je. Ze složitých důvodů vláda váhá naložit s nimi tak, jak ještě nedávno s oposičníky zacházela. Navštíví nyní takového opozičníka úředník tajné polocie, vytáhne z kapsy cestovní pas a praví: "toto všechno tobě dám, jestliže odjedeš a svolíš k tomu, abys nebyl tady".

Za takový pas mnozí by mnoho dali. Podle všeho úředník takto promlouvá: "To je ideální řešení, budeš mít pokoj od nás, my od tebe, co více si můžeš přát?" Ale z událostí, pokud jsou známy, vyplývá, že oposičník odpovídá: "Nepřeji si ničeho víc, ale nepřeji si ani tohoto. Chci zůstat".. Úředník zastrčí pas do kapsy a jde referovat nadřízeným.

Těmto nadřízeným se rojí v hlavě různé myšlenky, zejména asi ta znepokojivá myšlenka, že oposičníci z nějakých důvodů mají za to, že doba tak daleko pokročila, aby zápas o občanská práva mohl být vybojován na domácí půdě. Vláda asi si řekne: "to už přestává všechno".

Má, nemá taková oposice význam v současném světovém dění? Protihrdinské romány dosud horlivě jsou sepisovány. Ale snad přece není možno úplně obejít otázku: bude svět dobře obstarán, jestliže na něm zbudou jen protihrdinové?

Která je charakteristická vlastnost moderního člověka

Je to PÝCHA. Ne ta pýcha, kdy se lidé povyšují pro své bohatství, krásu, vědomosti, vliv, moc. Nýbrž pýcha, která je základem našeho jednání. Většina lidí popírá totiž v podstatě svou závislost na Bohu. Nevěří slovům sv. Pavla: "Milostí Boží jsem co jsem." (I Kor 15, 10). A slovům Kristovým: "Beze mne nemůžete nic učinit." (Jan 15,.5).

Člověk se pokládá za nejmocnějšího tvora

Příroda? Tu chce člověk nejen ovládnout, ale i změnit. Domnívá se, že je, nebo brzo bude jejím vládcem. Vždyť už dokáže rozbít atom, ovlivnit počasí — a jaké plány kuje pro budoucnost! Dálkové lety do vesmíru, prodloužení lidského života, odstranění všech chorob, útrap, katastrof. Zatím se ovšem většina vynálezů obrací proti člověku — jako se Golém — umělý člověk — obrátil proti svému tvůrci.

Technické vynálezy jsou pokrokem a obohacením lidského života

Avšak bohužel i nástrojem záhuby. Věda nestačí odstraňovat škody, způsobené úpadkem mravnosti; ekonomie a politika neudělají člověka ani šťastnějším, ani lepším. Moderní člověk uctívá sám sebe, věří ve svou moc a chce si pomoci sám.

Co znamená, že člověk je stvořen k obrazu Božímu?

Člověk umí tvořit — podobně jako Bůh. Ale neumí stvořit, tj. udělat z ničeho něco. Dostal od Boha nástroje — subjektivní — rozum, obratnost, vtip — a objektivní — ruce, nohy, smysly, materiál. Je na světě proto, aby s Bohem spolupracoval. Jakmile se však od Boha odtrhne a pokládá sebe za nejvyššího pána, jeho dílo se mění v chaos a vede lidstvo do neštěstí.

Příčinami dnešních katastrof není věda a technický pokrok

Příčinami katastrof je odmítnutí Boha — Stvořitele, který člověka svou inteligencí nesmírně převyšuje. Tomuto odmítnutí říkáme pýcha. Člověk nechce sloužit Božím záměrům, nechce se před ním odpovídat za své činy. Je to vlastně pokračování prvního svůdce — zlého ducha v ráji: "... budete jako Bůh!" Tento hřích — nesmyslná pýcha, vyrovnat se Bohu — otrávil celou historii lidstva. Jedinci, toužící po moci, obětovali tisíce a miliony životů druhých. Mocní, zneužívající své moci. Duch pýchy je

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

6. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty jsi řekl, že přebýváš v těch, — kdo jsou spravedliví a čistého srdce. — Dej nám svou milost, ať žijeme tak, — abychom byli tvým důstojným příbytkem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE
(Jer 17, 5-8)

Toto praví Hospodin: "Prokletý člověk, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, od Hospodina odstupuje svým srdcem! Je jako jalovec na pustině: nevidí, že by přišlo něco dobrého, svůj domov má v suchopárné poušti, v solném kraji, kde nelze bydlit.

Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin! Je jako strom, který je zasazen u vod, který k potoku vyhání své kořeny; nestrachuje se, když přijde vedro, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roku nemá starostí, nepřestává nést ovoce."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM
(1 Kor 15, 12. 16-20)

Bratři! Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých vůbec žádné není?

Jestliže tedy mrtví vůbec nevstávají, ani Kristus nevstal. A nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších, a ztracení jsou i ti křesťané, co už zesnuli. Nemáte-li v tomto životě nic jiného než pouhou naději v Krista, pak jsme nejubožejší ze všech lidí.

Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jakožto první z těch, kteří zesnuli.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 6, 17. 20-26)

Když si Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil s nimi dolů (s hory) a na rovině zůstal stát; a s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska i z Jeruzaléma, z pobřeží tyrského a sidonského.

A on pozvedl oči k učedníkům a řekl:

"Blahoslavení vy chudí,
neboť vaše je Boží království.
Blahoslavení, kdo nyní hladovíte,
neboť budete nasyceni.
Blahoslavení, kdo nyní pláčete,
neboť se budete smát.

Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět a když vás vyloučí ze svého středu, potupí a vaše jméno vymažou jako proklaté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte; hle, máte hojnou odměnu v nebi. Vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům.

Ale běda vám bohatým, neboť už máte svou útěchu.

Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět.

Běda, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat.

Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům."

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Poslové Antiochovi ujavše slovo řekli Matatiášovi: „Jsi stárostou, jsi slavný a veliký v tomto městě, jsi ozdoben syny a bratry. Proto přistup ty nejprve a vykonej rozkaz královský, jako jej vykonali všichni národové, Judovci a ti, kteří zůstali v Jerusalemě. I budeš ty a synové tvoji mezi přáteli královskými a budeš poctěn zlatem, stříbrem a mnohými dary!"

Matatiáš odpovídaje řekl velikým hlasem: „Ať si všichni národové poslouchají krále Antiocha, aby odpadli od bohoslužby podle zákona svých otců a podvolili se příkazům jeho, já, synové a bratři moji poslušni budeme zákona otců našich! Chraniž nás Bůh! Není nám užitečno opustiti zákon, ustanovený od Boha! Neposlechneme slov krále Antiocha, bychom obětovali, přestoupili příkaz našeho zákona, abychom šli cestou jinou!"

Když domluvil tato slova, přistoupil kterýsi Žid před očima všech, by obětoval modlám na oltáři v městě Modinu podle příkazu králova. Matatiáš vida to, rozhorlil se, zatřásly se útroby jeho, vzplál v něm hněv, jak zákon kázal, a přiskočiv, zabil jej nad oltářem. Ano i toho muže, kterého byl poslal král Antioch, který nutil obětovati, tehdy zabil, oltář zbořil a horlil pro zákon, jako byl učinil Finees Zamrimu, synu Salomovu.

Matatiáš vzkřikl v městě velikým hlasem: „Každý, kdo horlí pro zákon a chce býti věrný smlouvě, nechť vyjde za mnou!" I utekl on a synové jeho do hor, opustivše cokoli v městě měli.

Tehdy odebrali se mnozí, kteří dbali práva a spravedlnosti, na poušť. Usadili se tam oni, děti, ženy jejich i dobytek. Rozmohly se totiž proti nim zlé věci.

Když to bylo oznámeno královým lidem a vojsku, jež bylo v Jerusalemě, v městě Davidově, že totiž odešli muži někteří — kteří porušili králův příkaz — do skrýší na poušti, a že mnozí odešli za nimi, hned táhli na ně a chystali se do boje proti nim v den sobotní.

Řekli jim: „Ještě i nyní odpíráte? Vyjděte, učiňte podle slova krále Antiocha, a budete živi."

Ale oni řekli: „Nevyjdeme a neučiníme podle slova králova, bychom znesvěcovali sobotu!" Počali tedy rychle proti nim bojovati. Ale Židé neodpovídali jim, ani kamene nevrhli na ně, aniž také zahradili skrýše řkouce: „Zemřeme všichni ve své počtivosti a svědky budou nám nebe i země, že nespravedlivě zabíjíte nás!" Zdvihli tedy boj proti nim v sobotu, i zemřeli oni, ženy, děti a dobytek jejich, asi tisíc lidí.

Matatiáš a přátelé jeho zvěděvše o tom kvílili nad nimi velmi, ale řekli si: „Učiníme-li všichni jako tito naši bratři učinili, a nebudeme-li bojovati proti pohanům o životy a zákony své, vyhladí nás velmi brzy se země. I ustanovil se ten den na tomto: „Ať přijde kdokoliv, aby bojoval proti nám v sobotu, bojovati budeme proti němu, ať nezemřeme všichni, jako zemřeli bratři naši v skrýších!"

Tehdy přidal se k nim sbor horlivců, udatní mužové z Israele, kteří všichni byli oddáni zákonu. Také všichni, kteří chtěli utéci zlým věcem, připojili se k nim a zesílili je.

Sebrali tedy vojsko a porazili hříšníky ve svém hněvu a muže nešlechetné ve svém rozhorlení, kdežto ostatní utekli k pohanům, aby vyvázli.

Matatiáš a přátelé jeho obcházeli a bořili oltáře, obřezávali děti neobřezané, kteréholi nalezli v území israelském, třebas i násilně, honili zpupníky a podařilo se dílo rukám jejich. Ujali se zákona proti pohanům, i proti králům, a nedopustili, by hříšníkovi narostly rohy.

Když se přiblížily Matatiášovi dny smrti, řekl svým synům: „Nyní rozmohla se zpupnost, týrání, čas rozvratu a veliký hněv. Protož nyní, synové, horlete pro zákon a dejte životy své za smlouvu svých otců. Pamatujte na skutky otců našich, které činili za své doby, i dojdete slávy veliké a jména věčného!"

Abraham zda nebyl shledán věrným v pokušení a zda nebylo mu to přičteno ke spravedlnosti?

Josef za doby své tísně šetřil zákona, i stal se pánem Egypta.

Finees, otec váš, horle horlivostí pro Boha, obdržel přípověď kněžství věčného.

Josue splniv rozkaz Boží stal se vůdcem v Israeli.

Kaleb, vydav svědectví pravdě před shromážděním, obdržel úděl země.

David pro svou zbožnost dostal trůn královský na věky.

Eliáš, když horlil horlivostí pro zákon, vzat byl do nebe.

Ananiáš, Azariáš a Misael pro víru vysvobozeni byli z plamene.

Daniel pro svou poctivost vysvobozen byl ze lvích tlam.

Tak projděte v mysli rod od rodu. Žádný, kdo doufá v něho, neklesá. Nebojte se slov člověka hříšného. Jeť sláva jeho na kal a pro červy. Dnes se povyšuje a zítra ho nebude, neboť obrátí se v prach svůj a po jeho úmyslech bude veta. Vy tedy, synové, vzmužte se a buďte silni v zákoně, nebo tím budete slavni.

Hle, Šimon, bratr váš — vím, že jest muž rady, toho vždycky poslouchejte a on bude vám otcem. Juda Machabejský, silný hrdina od mládí, budiž vaším vojenským vůdcem a on ať vede boj národa! Vy pak přiveďte k sobě všecky činitele zákona a vykonejte pomstu, jaká přísluší národu vašemu. Oplaťte, co jest oplatiti pohanům a dbejte příkazů zákona!"

I požehnal jim a přiřazen byl k otcům svým. Pochován byl od svých synů v otcovské hrobce v Modinu a oplakával ho všecek národ israelský pláčem velikým. 1. Mach. 2.

Odpor proti tyranům.

Ukrutnostem Antiochovým postavil se konečně na odpor se zbraní v ruce prostý lid vedený chudým knězem Matatiášem z osady Modin ležící západně od Jerusalema. Povstání nastalo roku 167. před Kristem P. V čele povstání byl Matatiáš a jeho pět synů. Největšího úspěchu bylo dosaženo, až vedení boje převzal z rukou umírajícího otce hrdinný jeho syn, Juda, zvaný Machabejský, po něm pak jeho bratr Jonatan.

Rodina stejného smýšlení.

Rodina Matatiášova, právě tak jako rodina machabejské matky, mučednice, jsou krásnými vzory rodin skrz na skrz prodchnutých opravdovou a vroucí nábožností. Zde se právem může říci: Jaký strom, takové ovoce, jací rodiče, takové dítky. Tam matka, která Boha a jeho zákon nade všecko miluje, která ani okamžik neváhá přinésti Bohu v oběť životy svých dětí i život svůj a její dítky jsou téhož zbožného a trpělivého smýšlení se svou milovanou matkou. Zde otec, jenž z horlivosti pro zákon Boží dává se v boj s celou říší syrskou a jeho synové s neménším nadšením, se stejnou důvěrou v pomoc Boží, vedou tento boj až k vítězství.

Prostředky dobré výchovy.

Tak by tomu mělo býti v každé křesťanské rodině: příkladní rodiče a vzorné dítky. Kromě nebe není nic krásnějšího než spořádaná a zbožná rodina, v níž dítky jsou věrnými obrázky svých hodných rodičů. Zdárná výchova má ovšem své podmínky. Jsou to zvláště: bezúhonný život rodičů před manželstvím, ustavičná modlitba za dítky, vytrvalé a trpělivé vedení dítek ku všemu dobrému, dobrý příklad rodičů, prodchnutý dokonalou láskou k Bohu a láskou k bližnímu, přísná domácí kázeň. Vzácnou pomůckou k dobré výchově jest co nejčastější svatá zpověď a svaté přijímání jak rodičů tak i dítek. Že četba náboženských knih a časopisů v rodině na výchově spolupůsobí, nikdo nebude pochybovat. Mnohé zbožné matky ukládají si různá odříkání a obětují je za blaho svých dítek. Takovým matkám a jejich dětem dostává se zvláštního Božího požehnání. Korunou všech těchto snah jest zasvěcení celé rodiny Božskému Srdci Páně.

Božské Srdce Páně v rodinách.

Rodiny, které se zasvěcují Božskému Srdci Páně, plní vroucí přání Pána Ježíše: aby svět poznal lásku Nejsvětějšího Srdce, aby se v rodinách nezapomínalo na slova, která pronesl k svaté Markétě: „To jest Srdce, kteréž vás tolik milovalo a dosud vřele miluje.

Slyšte, co chci dáti těm, kdož Srdce mé v pravdě ctíti budou!:

Dám jim všecky jejich stavu potřebné milosti.

Udělím pokoj svůj jejich rodinám.

Ve všech protivenstvích potěším je.

V životě a zvláště v poslední hodince budu jim bezpečným útočištěm.

Všecky podniky jejich hojným požehnáním provodím.

Hříšníci naleznou v Srdci mém pramen a nevyvážitelné moře milosrdenství.

Vlažné duše se stanou horlivými.

Horlivé duše rychle se povznesou k veliké dokonalosti.

I domům požehnám, kdež obraz Srdce mého bude vystaven a ctěn.

Veškeré pracovníky o spáse duší ozbrojím darem takovým, že zaryté hříšníky obrátí.

Jména těch, kdož uctění Srdce mého rozšiřují, zapsána budou v Srdci mém a nikdy z něho nevymizí.

Všemohoucí láska má všem těm milost vytrvání v dobrém propůjčí, kteří nepřetržitě po devět prvých pátků v každém měsíci ke svatému přijímání přistoupí. Nezemrou v nemilosti, ani bez svatých svátostí. Srdce mé bude jim v poslední hodině jistým útočištěm."

(Pokračování.)

IGNÁT HERRMANN:

O PŘEDTANEČNÍCÍCH, GARDEDÁMÁCH, BALEČNICÍCH ANEB O BÁLECH Z KONCE MINULÉHO STOLETÍ

Právě nyní je sezóna našich krajanských plesů, bálů, masopustních mumrajů a merend, a tak se nám zdá užitečné si připomenout, jak tomu bývalo v masopustní době našich prababiček a prapradědečků.

Nevím, je-li podnes touhou jinochů a mladých mužů výborství plesové — na konci devatenáctého století bylo značným stupínkem společenským. Padla-li na nadějného mladíka taková volba, skoro se domníval, že je hotovým "udělaným" člověkem, ať náležel ke kterémukoli stavu. Byl přesvědčen, že naň pohlíží — ne-li celá Evropa — dojista celá Praha. Nic mu nebylo důležitějšího a posvátnějšího nad schůze plesového výboru, v nichž bylo jednáno především o originální dekoraci bálové, o té neb oné plukovní hudbě, která bude zjednána, o tanečních pořádcích a jiných důležitých věcech. Potom věděl, že se v den plesu objeví na Žofíně v plném lesku, v lakýrkách, v bílé vestě, ve fraku nebo v čamaře (smoking tehdá nosívali jen pikolové v hospodách a v kavárnách, a takový smoking byl snadno pořizován: ošumělému černému kabátu se ustřihly šosy), že dostane na prsa kokardu nebo na rameno fábor a že bude — předtanečníkem! Předtanečníkem s dívkou z předních rodin pražských nebo dcerou nějakého velkostatkáře z venkova, ne-li dokonce s nějakou modrokrevnou dcerou hraběcí, s princeznou knížecí. Nebo i z těchto vznešených kruhů dostalo se časem takové ozdoby některému občanskému plesu českému. A v takovém bále býti předtanečníkem! Všichni ostatní báleční mu budou záviděť. A druhý den bude plným jménem v novinách, i se svou tanečnicí. A teď bude záviděť celá Praha.

Veledůležitou pomůckou takového velikého, reprezentačního plesu, ba hlavní pomůckou byl adresář, totiž soupis rodin, které mají býti pozvány. Adresář býval předmětem dlouhých porad, nesmírně odpovědných úvah. Rozumí se, že mnohé rodiny nebyly podrobeny žádné kritice. Stačilo vyslovit jméno, a již bylo napsáno v katalogu. Ale arci taky tanečnice dozrávaly, přezrávaly, provdávaly se, musilo být pečováno o nový svěží "materiál". Každý výbor pátral po nových rodinách, a skoro se vyvinula jakási služba detektivní. Nebo hodnota rodin, jejich pověst, jejich schopnost pro veliký bál musila být dobře a bezpečně prozkoumána. Rodiny, které měly být na reprezentační plesy pozvány, bývaly přesejpány několikerým řešetem, aby se na lesklé parkety sálu žofínského nedostalo nic, co tam právem nenáleželo. Reprezentační ty plesy bývaly vyhrazeny jenom nejhustší smetánce společenské. Ve mnoha rodinách, v kterých dozrávaly dcerušky na vdaní, bývalo úzkostlivě očekáváno, budou-li na ten či onen ples pozvány. Maminky a dcerušky nejistotou celou noc nespaly. A když jednoho dne před domem zahrčel fiakr, a když po malé chvíli kuchta nebo panská zvěstovala paní domácí, že v kuchyni nebo v předsíni čekají dva pánové ve fracích, s bílými vázankami kolem krku a v bílých rukavičkách, tu dámy zhluboka vydechly. Dychtivě očekávané pozvání do plesu — tu přichází! S blahosklonným úsměvem vítala zváče paní domácí, dceruška neb dcerušky radostí se pýřily. Páni výboři se vytasili se subskripčním archem. Panička se chápala péra. Pánům zvoucím vylézaly oči z jamek, když sledovaly rysy péra. Vstupné obnášelo pět zlatých (gardedámy tehdá ještě nic neplatily), a teď tedy zas výboři plesoví dychtivě hleděli, objeví-li se v rubrice po pravé straně číslice větší než pětka, zdali desítka či dvacítka nebo dokonce padesátka, stovka. Jestliže to byl prvý pár zváčů, zpravidla dobře pochodil. Ale byl-li to již druhý neb třetí ples, pak nejednou páni zvoucí pohořeli. Při takové druhé či třetí návštěvě vítalo je chladné pokrčení ramen, ledový úsměv paní máteře, pane otce — dcerušek už při tom vůbec nebylo. Zazněla výmluva na špatné časy, na churavost v rodině, a "vůbec je toho mnoho, pánové . . ." A zváči skropeni odcházeli s dlouhým nosem. Však po delší zkušenosti měl každý výbor plesový svůj katalog rodin, "pozvánu býti majících", a ty rodiny měly své značky: VÝBORNÁ — DOBRÁ — POCHYBNÁ — ŠKROB! Podařilo-li se některému pánu zváči i ze škroba pětku či desítku vyrazit, pak byl v dějinách toho neb onoho plesu zapsán písmem zlatým.

Mnohem horší situace však nastávala výboru plesovému, když pozval do bálu rodinu, která všem požadavkům nóblosti a neposkvrněnosti nevyhovovala. Udály se časem

(Dokončení na str. 13.)

Která je charakteristická

(Pokračování ze str. 4)

v každém člověku, který tvrdí, že on má vždy pravdu, který se povyšuje nad ostatní a není schopný ani lásky.

Společná věda, společná technika — společná pýcha

V posledním století se lidstvo technicky sblížilo. Za pár hodin jsme tam, kam naši prapradědové putovali nebo jeli několik měsíců. Všichni hledíme — někdy den co den — na obrazovku televizoru, vidíme záběry z války na druhé straně zeměkoule, vidíme umělce, které dříve vídávala jen elita, prohlížíme zblízka tváře princezen, králů, či presidentů, slyšíme jejich hlas. Člověk se mane nadme pýchou: "My, moderní lidé," řekne si, "ovládáme přírodu, máme v rukách vědu, která vyřeší všechny problémy, která se bude dále vyvíjet a odstraní všechno utrpení — my převyšujeme všechny, kteří byli před námi."

Věřit v Boha? Při dnešním vědeckém pokroku?

"Nemohu se ponížit, já, člověk dvacátého století! Ovládám přírodní síly, jsem skoro vševědoucí a všemohoucí. Kristus že nás vykoupil? Ne, technika nás vykoupila! Bůh že nás spasil svou mocí? Ne, spasili jsme se sami."

Tvrzení, že technika nás osvobodila je náhrada a parodie myšlenky vykoupení. Ještě dnes jsou optimisté, věřící, že všechny těžkosti a problémy vyřeší nová filosofie a sociologie. Ale dnešní filosofové a sociologové často podkopávají poslední zbytky spolehlivé — protože pravdivé — křesťanské kultury a civilizace a zmatek pojmů a názorů ještě dovršují. Uznávají potřebu mravnosti a odpovědnosti, ale komu jsme odpovědni?

Vědě? Pokroku? Kultuře? Lidstvu? Vždyť tyto pojmy mají relativní a pružný obsah a umožňují obelhávat sebe i jiné. Ve jménu vznešených pojmů dokáže člověk utiskovat, krást, zabíjet, lhát. Utápí se v relativních polopravdách — v dialektice — utíká do povrchnosti, do hry s přírodními silami, do zábav, přehlušuje sám sebe a nezřídka utíká k nenasytitelným smyslům.

Film, rozhlas a hlavně televize dnešnímu člověku vydatně pomáhají, aby nemusel myslet, aby se nemusel bát sám sebe — aby se stal automatem, parodií člověka. Utíká před sebou, před živým jádrem lidské přirozenosti.

Jestliže Bůh neexistuje, komu odpovídám za své skutky? Sám sobě!

Ovšem — jsou tu zákony, předpisy, společenský nátlak. Ale všechno se dá obejít, ignorovat. Je-li člověk jen vrcholem přírodního vývoje, proč by měl být mravný a odpovědný, když se mu to nehodí — nebo

(Dokončení na str. 14.)

DOPISY našich čtenářů

CICERO, ILLINOIS:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

zasílám předplatné na H.N., který se mně moc líbí. Vždy se těším až přijde a potom si jej celý přečtu. Posílám $15.00 na rok 1977 a $20.00 na tisk. Vím, že peníze jsou zapotřebí, zvláště dnes, když vše je tak drahé a nikdo nikomu nedá nic zadarmo, jak dříve bývalo zvykem. Tak je užijte, kde nejvíce potřebujete.

Přeji vám do nového roku hodně odběratelů. Zdař Bůh.

Julia Hrubecký

* * *

Milá Mrs. Hrubecký,

zaplat' Pán Bůh za předplatné i za dar na tisk. Děkujeme za Vaše pochopení a vystižení naší situace a přejeme Vám a všem vašim požehnaný nový rok 1977.

Redakce

MARTIN, OHIO:

Vážená redakce!

Zasílám předplatné na Hlas Národa na celý rok a 5 dolarů na tisk. A zároveň podávám smutnou zprávu, že se odebrala, odkud návratu není, bývalá dlouholetá odběratelka a dopisovatelka do časopisu Katolík, paní Marie Vašíčková z Midland, Michigan. Zemřela dne 18. prosince a pohřeb měla dne 21. prosince z kostela Blahoslavené Anežky římské ve Freeland, Mich., a pochována byla na hřbitově v Midland, Mich., kde byla uložena vedle svého manžela který ji ve smrti předešel. Zemřel asi před 20. lety. Dožila se vysokého stáří 90. let a 4 měsíců.

Marie Matyášová

* * *

Milá paní Matyášová,

děkujeme Vám za tu smutnou zprávu o úmrtí paní Marie Vašíčkové. Naši mnozí staří čtenáři a čtenářky, kteří odebírali Katolík, se na ni dobře pamatují a jistě se pomodlí za spásu její duše. I my si na ni vzpomenemę modlitbou.

Strýček Karel z texaského Frýdku se tam stále k ní vypravoval se svým "trakařem", a ted' v zimě už delší dobu také nepíše. Ten náš neúnavný cestovatel Anton Mužný by jej měl jet navštívit se svou trumpetou — a pěkně jej od nás pozdravovat.

Redakce

RACINE, WISCONSIN:

Ctěná redakce,

zasílám předplatné na Hlas Národa na rok 1977. S přídavkem naložte, jak za dobré uznáte. Je mně právě 78 let. Katolické noviny odebírám od 18 let. Přijela jsem do Spojených států 1915. Hlas Národa je zajímavý i anglická sekce. Ráda čtu zvláště ted' v zimě. Přeji všem v redakci št'astný a radostný nový rok a mnoho zdraví do budoucna, abyste mohli v práci ještě dlouho pokračovat.

Zůstávám s pozdravem dlouholetá čtenářka

Mary Králíček

* * *

Milá Mrs. Králíček,

hojnost Božího požehnání a hlavně zdraví do dalších let Vám upřímně přeje

Redakce H.N.

P.S. — Až budete mít někdy chut' a kdy, tak nám napište něco ze svých vzpomínek a zážitků, když jste v roce 1915 přijela do Spojených států. Starší čtenáři si rádi s námi vzpomenou, jak oni začínali a mladým to bude pro ponaučení.

NAŠI V NEBRASCE.

Český Kulturní klub v Omaze.

Jeho členi se opět sešli v "Bohemian Cafe" 12. prosince na výročním vánočním večírku, kde si pochutnali na dobrém českém jídle a patřičně se pobavili.

Dr. Bruce Garver, profesor na Omažské Universitě, promluvil k nám česky o svých zkušenostech. Není českého původu, ale naši mateřštinu dobře ovládá.

Zakládající člen našeho kulturního klubu nám zahrál na harmoniku a všichni jsme si při tom vesele zazpívali. Jeho jméno je Don Trouba.

I náš český Mikuláš se dostavil s andělem a čertem a rozdával dárky.

Kurs v češtině pro začátečníky začal ve středu 5. ledna v 7 hodin večer a dětská třída v sobotu 8. ledna v 9 hodin dopoledne. Oba kursy trvají vždy dvě hodiny. Paní Stella Webbová opět vyučuje obě třídy v Sokolovně. Už tak činí přes 10 let. Noví žáci jsou vítáni. Kurs trvá osm týdnů.

Náš klub je hrdý na to, že i v Evropě se o nás dočetli. Pan K. J. Krušina z Literárního Klubu ve Švédsku nám blahopřál a přiložil kapesní zpěvníček, obsahující na 200 různých písní: sokolské, vlastenecké, kostelní, ale většinou lidové, které my zde v Americe máme tak rádi. Je to snad nejlepší zpěvník, který se nám dostal do ruky. Klub ho nabízí za 4 dolary i s poštovným. Možno objednat přímo na adrese:

Literární Klub, K. J. Krušina FACK, S — 12608, Hagerstan 8, SWEDEN, EUROPE, nebo prostřednictvím našeho klubu v Omaze. Pište na adresu:

Frank T. Tesař, předs.,
3908 W. Street
Omaha, Nebraska 68107

* * *

Šerpanova knihovna v Sokolovně, Omaha, Nebraska, má veliký výběr českých knih k vypůjčení. Knihovna je otevřena:
1) První pondělí v měsíci v 7 hodin večer před sokolskou schůzí.
2) Čtvrtou středu v měsíci v 7 hodin večer před schůzí ZČBJ Jednoty.
3) 18. února při schůzi České-ho klubu.

Pro další informace stran školy nebo knihovny, krajané v Omaze a okolí, zavolejte mě na číslo: 731-8669.

Frank J. Smrž, tajemník

GREENVILLE, N. Y.:

Ctěná redakce Hlasu Národa!

Předně přijměte srdečný pozdrav a přání v tomto novém roce 1977, aby vás Bůh chránil ode všeho zlého a dal vám zdraví a Své požehnání.

Posíláme vám šek na 25 dolarů, $15 jako předplatné na H.N., který ráda čtu, a 10 dolarů pro tisk. Prosím vás, vzpomeňte si v modlitbě na duši moji vnučky, která byla zavražděna před vánocemi 23. prosince, a na mého manžela, který byl zase hrozně popálen, když náš domek hořel a od popálení zemřel.

Děkuji vám za správné zasílání Hlasu Národa, mého nejlepšího přítele.

Vaše čtenářka

C. S. Kabrhel

* * *

Drahá paní Kabrhelova, naše věrná čtenářko,

nadarmo se neříká, že neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Ale to naše staročeské křest'anské přísloví — "koho Pán Bůh miluje, toho křížkem navštěvuje — tu životní pravdu vystihuje lépe, i když je těžko pochopitelná. A Vy jste toho měli ted' v rodině opravdu všeho trochu moc najednou. Násilnou smrt, požár domu, tátovo utrpení a ještě zase i jeho smrt! Na to snad ani nejsou žádná slova lidské útěchy — a Vy ve své dobrotě a lásce k k rodné vlasti, kde je dnes křest'anství a zvláště katolická víra utlačována, pamatujete ještě darem na své noviny H. N. Pán Bůh Vám to zaplat' a na Vás, Vaše drahé zesnulé a celou rodinu rád při mši sv. vzpomínám.

Na okamžik se ještě vrátím k tomu těžko pochopitelnému Božímu jednání — že "koho miluje, toho křížkem navštěvuje". — Ta veliká svatá Terezie, která založila tolik karmelitánských klášterů, se jednou vracela hrozně ztrmácená do své rodné Avily ve Španělsku a těsně před vjezdem do města velká povodeň při bouři strhla jediný most přes řeku. Svatá Terezie byla smutná, a dokonce si nahlas Kristu Pánu postěžovala: "Pročpak jsi nemohl s bouří chvilku počkat, abych se dostala do kláštera, a mohla se najíst a konečně se vyspat? Pročpak jsi tohle dopustil?"

A Kristus Pán jí měl odpovědět: "Terezie, má věrná služebnice, to dělám těm, kdo jsou moji a kdo mě milují!" — Jenomže sv. Terezie byla žena energická, to nebyla žádná "páperka", a pro pádnou odpověd' daleko nechodila. A tak Kristu Pánu "odsekla": "Proto těch, kdo Tě opravdu milují, máš tak málo, můj Ježíši!"

Tak vidíte, milá naše čtenářko, i svatí měli s těmi Božími cestami někdy potíže. Mějte jen důvěru a Bůh Vás neopustí.

Srdečně Vás zdraví

Fr. Vojtěch

WALBRIDGE, OHIO:

Milá celá redakce našeho H. N.

Zasílám Vám nejsrdečnější pozdrav s přáním Božího požehnání ve Vaší práci i všem těm, kteří Vám v redakci pomáhají, aby Bůh Vám dal zdraví a sílu pro tento rok a i pro všechny další roky. Časopis dochází dost správně až na malé výjimky.

Srdečně Vám děkuji. Zasílám předplatné na rok 1977 a zdravím všechny čtenáře.

Mary Okenka.

OREGON, OHIO:

Ctěná redakce Hlasu Národa, milí čtenáři!

Neměl jsem v úmyslu tak brzy psát, ale musím vám oznámit smutnou zprávu. Dne 22. ledna náhle zemřel a odešel na věčnost váš odběratel Hlasu Národa, pan František Motyčka ve stáří 79 let.

Zesnulý se narodil v městečku Vnorovy na Moravském Slovácku. Zanechává zde manželku Anežku a čtyři provdané dcery, dvanáct vnoučat dvě pravnoučata a sestru Marii Dubek ve staré vlasti. Pohřeb měl z pohřební kaple "Witzler Shank" ve Wallbridge, Ohio. Po obřadech dp. Eduarda Dietzera v kapli měla pěkný a dojímavý český proslov paní Božena Vavříková od spolku, ke kterému zesnulý přináležel. Zádušní mši sv. sloužil také dp. Dietzer v kostele sv. Jeronýma. Tělesné pozůstatky bratra a krajana Motyčky byly uloženy na hřbitově Lake Township. Též i já jsem byl požádán rodinou zemřelého, abych promluvil několik slov česky nad jeho rakví. A tak z úcty a

Přihlaste se na společný

ZÁJEZD DO ČESKOSLOVENSKA

PŘES VÍDEŇ

Odlet z New Yorku 28. června, návrat z Vídně do New Yorku 27. července.

Okružní letenka $409, daň $6, okružní autobus Bratislava $15; celkem $430. Poplatek za vízum extra.

Omezený počet míst. Nutná záloha $150 nejpozději do 28. března; doplatek 5. května.

Hlaste se u

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Největší krajanská cestovní kancelář na americkém východě. Zástupci Tuzexu a všech lodních a letec-kých společností od roku 1934.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

přátelství k zesnulému jsem jim řekl toto:

Milá manželko, milé děti, vnoučata a drazí přátelé! Dnes odcházím od vás a dávám vám moje poslední sbohem; neplačte, nermut'te se nad mým odchodem, nebot' vím, že se zase všichni jednou setkáme tam na věčnosti u Boha, kde není žalosti, pláče, ani bolu, ale život věčný.

Nakonec se pan Josef Konečný se všemi přítomnými pomodlil Otčenáš, Zdrávas Maria a Zdrávas Královno. Děti zemřelého — ten samý den jak tatínek zemřel, poslali tetičce telefonickou zprávu o jeho úmrtí do staré vlasti a hned o téže neděli byla za něj v jeho rodném městečku Vnorovy sloužena zádušní mše sv. Zesnulý krajan Motyčka byl člověk zlatého srdce, který neměl v životě žádné nepřátele; nikdy nevyhledával žádné polemiky a byl s každým za dobře.

Toho byl důkaz, že přes dvě stě krajanů a přátel se s ním přišlo rozloučit a přes padesát automobilů ho doprovázelo na jeho poslední cestě na hřbitov. Tímto pozůstalé rodině vyslovujeme naši upřímnou soustrast.

Tož, ta velká zima nám už trvá přes týden; 16 a 17 stupňů pod nulou, takže člověk se bojí z baráku vylézt ven, anebo jít do obchodu. Neví, jestli se dostane zpět domů. Obchody zejí prázdnotou, protože vázne doprava a není radno riskovat stát na ulici v zimě. Zvláště náš industriální stát Ohio je nejhůře postižen, nebot' všechny továrny užívají pozemní plyn na topení a při jejich výrobě. Proto dnes máme v našem státu Ohio milion dělníků bez práce. Všechny školy, kostely a továrny musely být zavřeny, abychom měli v privátních domech dost plynu na otop.

Ačkoliv naše vláda ve Washingtonu se všemožně stará, abychom netrpěli zimou, bude to ještě dlouho trvat, než se to všechno napraví.

S pozdravem váš

Jan Kučera s manželkou

* * *

Milí Kučerovi,

děkujeme Vám za dopis, za zprávu o úmrtí našeho věrného čtenáře Františka Motyčky — a celé jeho rodině zde i ve staré vlasti projevujeme upřímnou soustrast, staročeským pozdravem " Potěš Vás dobrotivý Pán Bůh!"

Redakce

WORTH, ILL.:

Ctěná redakce Hlasu Národa a milí čtenáři!

Přeji vám všem v tomto novém roce hodně štěstí, dobré zdraví a Boží požehnání. Posílám 15 dol. předplatné na H. N. a 3 dol. na inkoust. Je v H. N. pěkné čtení a je čím dál zajímavější, i dopisů je tam víc. Tak i já si dovoluji napsat trochu vzpomínek z mého dětství.

Večer před sv. Mikulášem jsme my tři děti, já, 10 ročná, sestra 8 letá a můj bratříček, 5 let starý, pověsily punčochy a ráno jsme brzy vstaly, ve zvědavosti, co nám sv. Mikuláš nadělil. Obyčejně to byly jablka a ořechy. Já jsem dostala syrovou bramboru a polínko. Byla jsem nejstarší, tak jsem víc zlobila. Po matčině domluvě a modlení jsem též dostala jablko a ořechy. Na sv. Mikuláše večer k nám přišel chlupatý čert. Na hlavě měl chlupatou čepici a v ruce řetěz, kterým chrastil a říkal nám dětem: "Modlíte se." Že měl obličej v kožichu, tak mumlal. Já si čerta moc prohlížela. Bylo mi divné, že nemá rohy a má tatínkovy boty s holínkama. Čertovi se nelíbilo, že si ho tak prohlížím, tak mě přetáhl řetězem přes zadek a bratr vlezl pod postel. Za dva dny jsem šla pro něco do předsíně a tam jsem poznala tatínkův kožich. Večer u stolu povídám mladším dětem: "To nebyl u nás čert, to byl náš tatínek. Za to jsem dostala pohlavek, že mám mlčet. Na štědrý den ráno matka zadělala na koláče a "pupáky", my děti jsme běhaly okolo a chtěly jsme ochutnávat nadívky, strkaly prsty do povidel, kradly hrozinky a mlsaly cukr. Matka se nás chtěla zbavit, tak povídá: "Jděte ven, dívejte se na oblohu, kdo bude hodný a bude hladný, tak uvidí na obloze zlaté prasátko. "Ne takové upatlané, jako jsi ty, ale zlaté". Dlouho jsme se dívaly na oblohu, ale zlaté prasátko se neobjevilo. Zato my děti jsme měly hlad, tak jsme často běhaly domů, kdy už ty koláče budou upečené. Do odpoledne nás matka udržela, ale potom už nám koláče musela dát. Sama se postila celý den. Pak jsme běhaly s koláčem v ruce a říkaly sousedovým dětem, že naše koláče jsou lepší než jejich a někdy z toho byla pračka. V 6 hod. byla večeře. Nejdřív jsme se dlouho modlili, na to každý dostal kousek posvěceného oplatku a potom jsme měli kubu s houbama a sušené míchané ovoce i uvařené, ořechy, pečivo a chléb. V 11 hodin jsme se chystaly na půlnoční. Měly jsme půl hodiny pěšky do kostela. Zima bylo a sníh nám pod nohama chrupal. Tatínek nám svítil lucernou na cestu, když nám nesvítil měsíček a miliony hvězdiček. V kostele byla zima. Stáli nebo jsme klečeli před oltářem a zpívali: "Narodil se Kristus Pán." Domů jsme se vrátili promrzlí. Matka nám uvařila lipový čaj a šlo se spát. Když mi bylo 14 let, byla jsem vybrána s pěti chlapci a čtyřmi děvčaty na zpívání vánočních koled v chóru v kostele. Zpívali jsme též koledy po domech a i dárky jsme dostali. Zpívali jsme též na pohřbech. Já obyčejně pro pláč jsem nemohla dokončit.

Po letech, když jsem byla už v Americe, bydlili jsme na Allport Str. v Chicagu naproti kostelu sv. Prokopa, o vánocích jsem si pootevřela okno a poslouchala z kostela písničky až do 11 hodin v noci. Též jsem často chodila do kapličky u kostela k Panně Marii Lurdské.

Dnes už to není ta hezká česká Plzeň. Je tam samý Mexikán a není tak pěkný pořádek, jako když jsme tam byli my.

Ctěné redakci přeji mnoho odběratelů, hlavně zdraví a trpělivost. Čtenářům Hlasu Národa přeji vše nejlepší. Moravani, pište více, at' je ten H. N. ještě hezčí a zajímavější.

Děkuji předem za porozumění.

Antonie Burian

YANKTON, S. DAKOTA:

Ctěná redakce!

Zasílám $15.00 na předplatné. Já česky už mnoho nepíši, nemám komu, ale čtení mám ráda. Vyrostla jsem v České Plzni a chodila jsem do školy u Sv. Prokopa. Když se rodiče odstěhovali do Bramborové šlechty 13th Hayne, tak jsme patřili ke sv. Vitu. Na Roosevelt---Hayne byl pěkný kostel sv. Karla Boromejského. Tam jsem jako děvče ráda chodila na dětskou mši sv. Můj otec roznášel Národ. Vdala jsem se a změnila jméno Štěrba na Kuchta. Bydlila jsem v Gregory S. Dakota, pak jsme se odstěhovali na farmu do Nebrasky. Jsem ráda, že máme náhradu za Katolik a Národ. Je mi už 88 roků. Říkávám, že Chicago je můj domov. Byly mi tři roky, když moji rodiče přijeli do Ameriky. Ted' jsem v Yankton od 1965. Bylo to malé město, ale stále roste. Necítím se tu doma. Chodím do kostela denně k Nejsvět. Srdci (Sacred eart) 3 a půl bloku od domu, ted' když je tak kluzko, musím mít hůl (cane), jinak se mám ještě dobře. Můj jeden syn je na farmě asi 5 mil od Yankton, je tam osada sv. Bonifáce. Když jsme se tam v roce 1913 usadili, tak tam kněz ještě kázal německy. Mám tam místo vedle mého muže, až můj čas přijde..

Srdečný pozdrav: Pán Bůh s Vámi.

Frances A. Kuchta

WINSTON SALEM, N. CAR.:

Milá redakce Hlasu Národa,

zasílám vám předplatné na rok 1977. Kdyby náš český a slovenský lid držel dohromady, jako má držet křesťanská rodina a pomáhal jeden druhému, dalo by se ještě i dnes hodně udělat. Ale bohužel není tomu tak. Psala jsem dvěma kamarádkám, aby si předplatily Hlas Národa; aby naše řeč slovenská a česká dále žila v Americe. Bohužel mně neodepsaly. Jedné z nich jsem poslala vánoční pozdrav a ani na ten mi neodpověděla. Tak je vidět, že na mě nedbá. Na prázdniny však pořád jezdí do Československa a po Americe také cestuje. Byla na Floridě a pak zas v krásné Kalifornii —no darmo se o ni rozpisovat.

Jsem od našich lidí vzdálená. Žiji již tři roky v Sev. Karolíně a zde jsem naše lidi nepotkala, jenom jednu, ale ta je taková jako ta moje přítelkyně, o které jsem psala. Též jsem jí říkala, jak je to záslužné, když jeden druhému pomáhá, ale na ni to neplatí.

Je mi už 74 roků, ale ještě chodím do práce, kde pomáhám nemocným lidem. Nerada píši a proto je moje psaní krátké, ale zažila jsem toho, že bych mohla psát celé romány.

Přeji celé redakci Hlasu Národa šťastný a veselý nový rok 1977 a hlavně, aby byl pro nás všechny dobrý.

S pěkným pozdravem

Emily Warivonchik

Milá naše čtenářko,

jste moc hodná, že se snažíte nám sehnat nové odběratele. To víte, že je jich zapotřebí. Nic si však z toho nedělejte, že se Vám to nepodařilo. Oni se zas najdou dobří lidé, kteří vyplní ty mezery, které vzniknou, když staré odběratele povolá Pán Bůh k sobě anebo když pro ztrátu zraku nemohou číst.

Přejeme Vám do nového roku hodně zdraví a Božího požehnání a abyste byla dále čilá a mohla pomáhat nemocným.

Pán Bůh Vás opatruj!

Redakce

—1975— —1977—

VROUCÍ VZPOMÍNKA

k uctění památky mé drahé manželky a matky našich dětí

MARIE VEVERKA,

jejíž úmrtní den si v těchto dnech připomínáme.

Před dvěma roky jsi byla drahá Mařenko, ještě mezi námi. Rád jsem Ti v Tvé nemoci sloužil za všechnu lásku a krásné dny společného života. Pevně věřím křest'anskou vírou na naše opětné shledání na věčnosti, až si mne Bůh zavolá.

Všechny, kdo jste ji znali, prosíme, abyste si na ni s námi vzpomněli v modlitbě.

ANTONÍN VEVERKA
a děti s rodinami

PEŘINY
velikost 60 x 76
TEPLÉ, PLNĚNÉ
5 lb. HUSÍHO PEŘÍ. $40.00 KUS.
Dokud zásoba stačí
ONDRUŠ & SON
6533 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

LETEM SVĚTEM

Chicago. — V minulém týdnu teplota znovu klesla na 20 až 25 stupňů C pod nulou; v tomto týdnu pak teplota stoupla pouze na 10 až 12 stupňů pod nulou. Bylo nutno více vytápět obytné doby a tak se opět spotřebovalo mimořádně mnoho zemního plynu a jiných otopných látek, jež pak chyběly průmyslovým podnikům. Některé továrny musily proto částečně nebo i úplně zastavit svůj provoz, čímž vzrostl počet nezaměstnaných. Podle odhadů bylo v celých Spojených státech kvůli zimě nutno dočasně propustit z práce na dva miliony lidí. Zásoby otopných látek se rychle vyčerpávají. James R. Schlesinger, vrchní pověřenec energetiky presidenta Cartera, řekl před U.S. Kongresem, že v době několika týdnů, možná i několika dnů, bude na některých místech nutno zastavit dodávky zemního plynu i do obytných domů. Situace byla kritická zejména ve státech Pennsylvánii, Ohio a New Yorku. V sobotu 29. ledna president Carter proto prohlásil státy New York a Pennsylvánii za území, postižená katastrofou, mající nárok na federální výpomoc. Zároveň navrhl zavedení všude, kde to je možné, čtyřdenního pracovního týdne při 10 hodinách práce denně. V neděli pak navštívil některé silně průmyslové oblasti a po návratu do Bílého domu oznámil novinářům, že situace energetických zdrojů se stále zhoršuje. Američané by měli všemožně šetřit energií, vytápět jen ty místnosti, kde to je nutné, snížit termostat i na 50 stupňů F a oblékat se i doma teple. Specialisté v povětrnosti slibují, že nyní se počasí bude pozvolna oteplovat, že však únor bude chladnější než obvykle. Vláda připravuje plán na finanční výpomoc chudým rodinám na nejvíce postižených místech, které letos v zimě vydaly za plyn $200 až $300. Potrubí, rozvádějící zemní plyn ve Spojených státech, jsou asi milion mil dlouhá, a plyn v nich proudí patnáctimilovou rychlostí za hodinu. Ve 29 státech je na 30 tisíc studní, z nichž je zemní plyn těžen. Tento plyn je dodáván asi 45 milionům zákazníkům: obytným domům, obchodům, úřadovnám a průmyslovým podnikům. — V jižním Ontariu v Kanadě následkem sněhové vánice s prudkou vichřicí, mající hodinovou rychlost 60 mil, asi 2,000 dětí nemohlo dva dny opustit své školy a odebrat se domů.

• • •

Londýn. — Ve čtvrtek 27. ledna přiletěl U.S. místopresident Mondale do Londýna, kde pak jednal s ministerským předsedou James Callaghanem o mezinárodních ekonomických problémech a o Jižní Africe. Předtím ráno v Římě navštívil papeže Pavla, který mu řekl, že Spojené státy jsou nadějí světa. Rovněž pochválil zahraniční politiku Spojených států, která je založena na úsilí o mír a o mezinárodní spolupráci. V pátek 29. ledna pak místopresident Mondale odletěl do Paříže, kde jednal s francouzskými vládními úředníky o problému energie a mezinárodních měnových i finančních záležitostech. Francii nazval "nejstarším spojencem a přítelem Spojených států". Francouzští ekonomičtí specialisté velmi oceňovali Carterův program pro povzbuzení americké i světové ekonomie. V sobotu po obědě s presidentem Valery Giscard d'Estaingem pak Mondale odletěl do Tokia, odkud se v úterý 1. února vrátil do Washingtonu.

• • •

Oslo. — V Norsku byla odhalena velká špionážní aféra. Norka sl. Gunvor Galtung Haavigová, 65letá, zaměstnankyně na ministerstvu zahraničí, v letech 1947 1956 norská velvyslankyně v Moskvě, předávala už po řadu let sovětské výzvědné službě na sovětském velvyslanectví v Oslu tajné informace, vztahující se k státní bezpečnosti. Za jejího moskevského pobytu se jeden komunistický diplomat stal jejím "milencem"; v Norsku pak sovětští agenti jí připomínali ty-to její iregulární vztahy a činili na ní nátlak, aby jim dávala tajné informace. Šest diplomatů ze sovětského velvyslanectví bylo nyní z Norska vypovězeno. Podle prohlášení norského ministerského předsedy je tento špionážní případ velmi vážný a komplikovaný a jeho vyšetření si vyžádá delší doby.

• • •

Madrid. — Podzemní komunistické organizace vyvolaly v Madridu vlnu násilností, při čemž přišlo 10 lidí o život. Nejdříve došlo na ulicích Madridu ke střetnutí mezi studenty a policií. Studenti se dožadovali propuštění na svobodu politických vězňů. Dva studenti byli v tlačenici demonstrantů zabiti — údajně samotnými komunisty, — aby tím bylo španělské obyvatelstvo pobouřeno proti vládě. Komunističtí guerilové totiž vybízeli lid ke vzpouře proti vládě. Pak komunisté unesli španělského generála Villaescuse, a vzápětí pravicoví extrémisté postříleli v odvetu pět shromážděných komunistických právníků. Potom opět neznámí ozbrojení mladíci, — zřejmě ve službách komunistů — zavraždili v odvetu tři policisty. Španělská vláda, v úsilí učinit těmto násilnostem konec, dala proto policii výjimečnou dočasnou moc na ochranu veřejného pořádku. Policii je dovoleno prohledávat soukromé byty bez zvláštního zplnomocnění a zadržet podezřelé osoby i bez formální obžaloby. Ministerský předseda Adolfo Suarez řekl španělskému národu, že sice profesionálové zločinů a teroru se pokoušejí politickým terorismem šířit strach mezi lidem a rozvrátit vládu země, že však vláda se nedá odstrašit od vedení národa k plným demokratickým svobodám.

• • •

Addis Abeba. — Habešští univerzitní studenti napadli v Addis Abebě knihovnu U.S. Informační služby jakož i ústřednu "British Council", kde se bezúspěšně pokoušeli zápalnými bombami vyvolat požár. Policie a armáda studenty odehnaly; přitom byl jeden student zabit a šest jich bylo zraněno. Studenti začali stávkovat brzo po otevření university, která byla předtím zavřena celé dva roky.

• • •

Brusel. — Vlády členských zemí NATO se obávají, že Sovětský svaz se nakonec zmocní evropského Západu bez války. Jednak si buduje silnou armádu, která bude připravena v pozadí v stálé pohotovosti, a jednak se snaží získat na Západě silný vliv komunistickými stranami Itálie a Francie, rozleptat NATO a donutit USA k ústupu z Evropy. Zpočátku si západoevropské demokracie sice podrží svůj parlamentární systém a svou liberální ekonomii, avšak žádná země se neodváží podniknout nic proti zájmům Moskvy, a neučiní žádné závažné politické rozhodnutí, jež by Kreml neschvaloval. Nejdříve Sovětský svaz uzavře se Západními zeměmi různé smlouvy, čímž vznikne příznivá politická a psychologická atmosféra; pak kritikové komunismu budou připadat jako "štváči studené války", a programy rozhlasu a televize v ruském jazyce budou odpolitizovány. Západní země budou učiněny ekonomicky plně závislými na Sovětském svazu, takže se nebudou moci obejít bez sovětských surovin a sovětského odbytiště pro své výrobky. Obratně odměřovanými dávkami intimidace se pak dosáhne toho, že tyto země budou prakticky ve vleku Sovětského svazu. Proto asi předseda Brežněv to myslel "upřímně", když nedávno řekl, že Sovětský svaz nepodnikne válečný útok na žádnou zemi; domníval se asi, že toho nebude potřebí. Tento proces se někdy nazývá "finlandisace", podle případu malého Finska, které musí jednat opatrně, aby nepodráždilo svého mocného souseda. Tak aspoň vypadá jeden z nynějších moskevských "plánů" na ovládnutí Západní Evropy, isolaci Spojených států a nakonec na jejich prohru.

• • •

Washington. — President Carter oznámil v sobotu 29. ledna, že Andrew Young, U.S. velvyslanec u OSN, bude v úterý 1. února poslán na desetidenní cestu do Afriky. V Tanzanii a v Nigerii se zúčastní různých oslav, při kterých se setká s několika africkými vládci, s kterými si chce vyměnit názory o afrických problémech a o spolupráci Spojených států s africkými zeměmi uvnitř Organizace spojených národů. Dne 14. února pak bude státní tajemník Cyrus Vance poslán na Blízký východ, kde navštíví šest zemí.

• • •

Chicago. — V Chicagu studuje na veřejných obecných a vyšších školách 524,878 studentů, z nichž je 24.9% bělochů, 59.4% černochů a 15.7% jiných. Učitelů na nich je 26,014, z nichž je 55.3% bělochů, 40.3% černochů a 3.9% jiných. Ředitelů je 517, z nichž je 71.4% bělochů, 27.9% černochů a 0.7% jiných. Za posledních 10 let se počet běloších studentů v Chicagu snížil o 100,000; běloši totiž opouštějí město Chicago a stěhují se na předměstí, zatím co černoši se usidlují i v dalších městských čtvrtích.

Podle státních předpisů by měla být na těchto školách provedena rasová desegregace převážením dětí autobusy: asi 125,000 studentů by mělo být převáženo do škol v jiných částech města než kde bydlí. Toto by stálo poplatníky na 60 milionů dolarů ročně a za 10 let jeden bilion, bere-li se ohled na pravděpodobnou inflaci. Na štěstí není po ruce dosti autobusů pro provedení tohoto nesmyslného předpisu. V Bostonu je autobusem přepravováno do rasově integrovaných veřejných škol 25% tamních studentů. Církve tam jsou v té věci plně nápomocny civilní administraci, ačkoliv jejich vedoucí dozajista dobře vědí, že "busing" nic nevyřeší. V učitelském sboru je v Chicagu provedena rasová integrace tak, že v žádné škole nesmí být více než 70 procent učitelů jedné rasy.

• • •

Brusel. — Nekomunistické západní vlády a banky v atmosféře mezinárodní oblevy a v naději snadných zisků štědře půjčovaly komunistickým zemím, svým úhlavním nepřátelům, biliony dolarů. Tak dnes komunisté dluží Západu 40 bilionů dolarů, možná mnohem více, a tento jejich dluh roste asi o 25 procent ročně. Západní stratégové si nyní začínají klást otázku, co by se stalo, kdyby došlo ke krizi ve vztazích mezi Západem a Východem a komunisté odepřeli tento svůj dluh splatit. Škoda pro ústavy, které tyto peníze půjčily, by byla obrovská; západní svobodá ekonomie by se tím sice nezhroutila, avšak pocítila by citelný impakt. Jsou obavy, že tyto půjčky by se mohly stát pro Sověty další politickou zbraní proti Západním zemím, zejména bude-li tento dluh komunistů rychle vzrůstat. Stratégové žádají, aby v budoucnu byly podmínky pro

RŮZNÉ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

● V ČSSR mají na 110 km dálnic — úseky jsou mezi Prahou a Posázavím, z Brna na západ a z Bratislavy na sever. Slibují, že za tři roky se bude moci jezdit plynule po dálnici z Prahy až do Brna a za 4 roky až do Bratislavy.

● 23. srpna bylo zahájeno automatické obousměrné telefonní spojení mezi Prahou a městy v NSR. Směrovací číslo je 49. Za dnů brněnského podzimního veletrhu byla tato možnost rozšířena i na Brno, takže Brňané mohou přímo telefonovat do sedmi západoevropských států.

● Mad'arské pošty vydaly aršík k 450. výročí bitvy u Moháče — 29. srpna 1526; v ní padl Ludvík Jagellonský a na český i mad'arský trůn nastoupili Habsburci.

● V ČSSR je nutné do tří dnů hlásit na okresním obvodním oddělení VB jakýkoliv pobyt delší 30 dnů.

● V LD vzpomněli 2. října 50. výročí první rozhlasové sportovní reportáže — zápasu Slavia- Hungaria, reportérem byl Josef Laufer, který zaskočil za hlasatele, který nepřišel. A prý to byl první sportovní přenos v Evropě; teprve druhým bylo vysílání britského rozhlasu o tři měsíce později, z utkání ragbistů Anglie a Walesu.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

půjčky Sovětům a jejich satelitům ztíženy; nemají však být zastaveny, protože tím by byly ohroženy předešlé půjčky, které by komunistické země odmítly splácet, a mezinárodní obleva by zamrzla. Zbožně se čeká, že Sověti budou svůj dluh raději splácet dodávkami surovin a zemního oleje než penězi. Také by bylo dobré vědět, kolik Sověti a ostatní komunistické země Západu skutečně dluží; mnohé půjčky totiž zůstávají tajné. Chce se předejít tomu, aby se tato "zbraň peněz" v rukou Sovětů nestala pro Západ nakonec velmi nebezpečná.

• • •

Londýn. — Bylo právem poukázáno na to, že hospodářská výpomoc, poskytovaná bohatými zeměmi chudým zemím Třetího světa, včetně potravin v ceně bilionů dolarů, neprospívá mnoho tamním chudým a hladovějícím. Prospívá téměř výlučně jen místním vládám a tamním bohatým. Vlády užívají finanční výpomoci ke svému obohacení, k financování prestižních staveb či projektů, ke kupování limuzin vládním úředníkům a jejich soukmenovcům. Potraviny, poslané na výpomoc, jsou prostě vládou prodány na normálním trhu, takže ti, kteří by jich nejvíce potřebovali, je ani neuvidí, protože si je nemohou koupit. Tedy často zdůrazňovaná zásada, že země-dárkyně nemají diktovat chudým zemím, k čemu mají hospodářskou výpomoc užít, je pochybená. Prakticky je v této věci často uskutečněna zásada, že "chudí lidé bohatých zemí poskytují daněmi peníze na podporu bohatých lidí v chudých zemích". — Katolická charita se vždycky vyvarovala tohoto nebezpečí, neboť rozdílí přímo na místě darované věci chudým lidem. Proto některé vlády — jako například vláda Spojených států — posílají cizím zemím část svých potravinových příspěvků prostřednictvím Katolické charity.

• • •

New York. — Podle Demografické ročenky OSN na rok 1975, která právě vyšla tiskem, obyvatelstvo světa překročilo 4 biliony, a v roce 2011 jeho počet dosáhne 8 bilionů, za předpokladů, že jeho počet bude jako nyní vzrůstat o 1.9% ročně. V roce 1975 přibylo na světě 77 milionů lidí. Asi 56.9% lidí žije v Asii, 11.9% v Evropě, 10.1% v Africe, 8.2% v Latinské Americe, 6.4% v Sovětském svazu, 6% v Severní Americe a 0.5% v Austrálii a Oceánii. Nejvyšší porodnost mají africké země, zatím co v Západní Evropě počet obyvatel téměř nevzrůstá. V Africe 30 zemí má roční přírůstek obyvatel 2% a 10 jich má 3% roční přírůstek nebo více. V Asii má 19 zemí roční přírůstek obyvatel 2% a 14 zemí 3% nebo více.

• • •

New York. — Nejmenší roční poplatek, který členské země musejí platit Organizaci spojených národů, je $70,000; celkem 78 ze 145 členských zemí dává tento minimální příspěvek. Pro některé mini-státy i to je příliš těžké břemeno. Tyto země si nemohou dovolit mít v New Yorku své stálé zastoupení a proto každoročně posílají své delegáty do New Yorku pouze na 13 týdnů zasedání Valného shromáždění. OSN jim platí leteckou přepravu. Spojené státy samy platí asi 25 procent celkového rozpočtu OSN. — Nejmladší členskou zemí OSN jsou ostrovy Seychelles v Indickém oceáně, bývalá britská država. Počet jejich obyvatelstva dosahuje jen 60,000. President James Mancham nedávno vyslovil vděk OSN, protože jen jejím prostřednictvím tyto ostrovy jsou ve vztahu s ostatním světem. Anglii děkoval za poskytování hospodářské výpomoci.

• • •

New York. — Soukromá společnost "Dům svobody" sestavila mapu světa, kde jsou znázorněny země, které jsou svobodné, částečně svobodné či nesvobodné. Brazílie, Španělsko, Indie a Jižní Afrika jsou považovány za částečně svobodné. V Americe jsou považovány za svobodné pouze Kanada, Spojené státy, Venezuela a Kolumbie; v Africe Botswana a Tunisko; v Asii Japonsko; v Evropě západní demokracie včetně skandinávských zemí; Austrálie a Nový Zéland jsou samozřejmě také svobodné. Ve svobodných zemích žije 790 milionů lidí; 1,460 milionů jich žije v "částečně svobodných" 49 zemích a 1,760 milionů lidí (43.9% světového obyvatelstva) žije v 68 nesvobodných zemích!

• • •

Salisbury. — Vláda Rhodésie rozhodla kvůli zvýšené akci guerilů rozšíření armády své země. Všechna osvobození od vojenské služby byla zrušena a starší ročníky budou drženy jako rezervisté. Toto se týká pouze bělochů; pro černochy je jako dosud služba v armádě dobrovolná.

• • •

Bejrút. — V době před občanskou válkou vycházelo v Bejrútu asi 40 novin a magazínů, zaměstnávajících více než 15,000 lidí. Dnes po skončení občanské války vychází v Libanonu pouze 17 novin a magazínů. Vláda ministerského předsedy Salvin el Hossa prohlásila, že v současných těžkých podmínkách si Libanon nemůže dovolit svobodu tisku, a proto tam byla zavedena vládní censura. Hromadné sdělovací prostředky prý nesou částečnou zodpovědnost za tragédii, kterou tato země nedávno prožila; podrývaly totiž stabilitu země a zároveň rušily vztahy mezi Libanonem a ostatními arabskými i jinými zeměmi.

• • •

Washington. — Sovětské ministerstvo zahraničí vypovědělo ze Sovětského svazu amerického žurnalistu George Krimskiho, dopisovatele zpravodajské služby Associated Press, protože podal sympatickou zprávu o ruském fysickém vědci Andreji Sacharovovi, vytýkajícím sovětskému režimu porušování lidských práv a nezachovávání závazků mezinárodní smlouvy z Helsinek (viz Sloupek informací). Vláda Spojených států rozkázala v odvetu za tento čin Sovětů sovětskému žurnalistovi Vladimíru Alekseyevovi, aby do týdne opustil území Spojených států. Sověti neuznávají svobodu tisku a požadují, aby i cizí novináři, akreditovaní v Sovětském svazu, psali pouze to, co je příznivé sovětskému režimu.

• • •

Atlanta. — Dr. Richard Palmer, předseda "American Medical Association", prohlásil na celonárodní konferenci o problému nebezpečí lékařského povolání, že stálé napětí, vědomí zodpovědnosti, nedostatek odpočinku, stálé úsilí, vykonat pro pacienta všechno co nejlépe, jakož i pocit viny v případě, že se vynaložené klinické úsilí setká s neúspěchem, nepříznivě ovlivňují duševní zdraví lékařů a způsobují, že asi 17 tisíc amerických lékařů proto trpí duševními poruchami. Někteří lékaři se dokonce uchylují k alkoholu a drogám, aby aspoň na chvíli unikli tomuto nesnesitelnému stavu stálého napětí, ačkoliv jinak odrazují druhé od jejich užívání. Byla zdůrazněna potřeba lépe informovat za studií budoucí lékaře o nebezpečích jejich povolání, a také náležitě o tom informovat jejich rodiny.

• • •

Washington. — Sověti už po několik měsíců vysílají tajemné radiové signály, které ruší všesvětové rádiové spoje. Někteří kanadští vědci si kladou otázku, zda snad sovětští vědci nepokračují v pokusech, začatých kolem roku 1900 chorvátským vědcem Teslou (jedním ze zakladatelů cicerské Western Electric), který zemřel ve Spojených státech v roce 1943. Podle jeho domněnky by prý bylo možno užívat země jako vodiče elektřiny a přenášet elektrickou sílu na dálku bez drátů. Jemu samotnému se podařilo rozsvítit bez drátů 200 elektrických žárovek ve vzdálenosti 25 mil. Po Teslovi se však téměř nikdo nezajímal o pokračování jeho pokusů. Na základě zachycených signálů kanadští vědci nevylučují možnost, že právě Sověti v jeho pokusech dnes pokračují, a že se jim i možná podařilo nalézt praktický způsob přenosu elektrické síly na dálku bez drátů. Tesla se také domníval, že jeho teorií by bylo možno výhodně užít i pro geologická bádání, pro národní obranu a pro ovlivňování počasí. Tak by například bylo teoreticky možné zatlačovat ze Sibiře masy polárního mrazivého vzduchu směrem k Americe a tak zvýšit sibiřskou zemědělskou produkci. Několik sovětských vědců, kteří přijeli do Kanady na několikaměsíční pobyt, se živě zajímalo o rozhovor s posledním dosud žijícím Teslovým spolupracovníkem Arthurem H. Matthewsem. Rukopisy s Teslovými pokusy a ideami jsou chovány v Teslově museu v Bělehradě. Američtí a kanadští vědci však zdůrazňují, že dosud neexistuje ani sebemenší důkaz o tom, že by sovětští vědci opravdu konali pokusy v oboru Teslových teorií, a tím méně o tom, že by v této věci objevili něco nového.

• • •

Káhyra. — Mluvčí presidenta Anvara Sadáta prohlásil v sobotu 5. února, že Egypt a Syrie utvořily "jednotné politické velení" pro koordinaci strategií, což má nakonec vést k sjednocení obou zemí v jeden celek. Členy tohoto politického velení jsou egyptští a syrští presidenti, místopresidenti, ministerští předsedové, ministři národní obrany a ministři zahraničí. Tato velitelská skupina bude tedy mít deset členů.

• • •

San Rafael, Cal. — Zatím co východ a střed Spojených států byly postiženy nejhorší zimou tohoto století, severní Kalifornie je postižena nejhorším suchem ve svých dějinách. Následkem dlouho trvajícího sucha je krajina kolem San Franciska vyprahlá a tamní horské svahy jsou sluncem sežehnuté. Ve vodním rezervoáru Nicasio v okrese Marin je vodní hladina o 70 stop níže než v normálních letech. V tomto okrese je od minulého týdne voda na příděly — 46 galonů na osobu na den — a v San Francisku byl každý požádán, aby snížil svou spotřebu vody o deset procent. Zanedlouho i na jiných místech v severní Kalifornii bude nutno zavést rozdílení vody na příděly.

• • •

Nairobi. — Letecká společnost East African Airways, vlastněná společně Keňou, Tanzánií a Ugandou, musila z finančních důvodů učinit úpadek (bankrot) a zastavit všechen provoz. Každý členský stát dává dvěma ostatním vinu na tomto neúspěchu. Hranice mezi Keňou a Tanzánií byly zavřeny. V Tanzánii se rázem octlo letecky odříznuto od ostatního světa na 1,000 cizích turistů, z nichž bylo 159 Američanů. V neděli 6. února americké letadlo přepravilo americké turisty do Keně.

• • •

Damašek. — Generální tajemník OSN Kurt Waldheim je na mírové misi na Blízkém východě. V sobotu večer se také setkal s Yassirem Arafatem, vůdcem PLO, a vyměnil si s ním názory na celkovou situaci v této končině. Při tiskové konferenci pak Waldheim nazval toto své úsilí poslední možností pro uzavření míru na Blízkém východě; v případě, že by jeho úsilí mělo ztroskotat, nebezpečí vojenské konfrontace na Blízkém východě bude prý značné.

• • •

Chartúm. — Část sudánského letectva se vzbouřila proti režimu presidenta Jaafara Numeiriho a pokusila se zmocnit se letiště u města Juba na jihu země. Podle úřední zprávy však loyální vojsko prý potlačilo tuto vzpouru. Při bojích o letiště přišlo o život osm sudánských vojáků a také byl zastřelen 30letý americký misijní pilot Harold Bowman.

Kulturní zprávy z Československa

● V ČSSR vychází 695 ústředních novin a časopisů a dalších 380 titulů v krajích; deníků je 30, 281 týdeníků, 381 měsíčníků atd. Celkový náklad za rok je 1,900.173.000 výtisků. ● Expedice Čs. egyptologického ústavu, která pracuje na vykopávkách v oblasti Abúsíru jihozápadně od Káhiry, objevila cenné staroegyptské památky, staré čtyři a půl tisíce let (V. dynastie — hrobku princezny Cheretnebti s velmi cennými nástěnnými malbami a nápisy a na 10.000 kusů keramiky. Dalším objevem expedice jsou zbytky zřícené pyramidy, která pravděpodobně patřila manželce krále Neferirkarés z I. dynastie. ● Sjezd Českého svazu novinářů se uskuteční ve dnech 13.—14. května v Praze. ● Archiv města Plzně má ve svých fondech 972 pergamenových listin. Nejvzácnější jsou však čtyři zlaté buly, t.j. listiny zpečetěné pečetí z ryzího zlata, jimiž udělili Plzni významná privilegia Zikmund Lucemburský, Ferdinand I., Maxmilián a Ferdinand II. ● 75 let se dožil malíř, grafik a ilustrátor Cyril Bouda. ● R. 1983 bude Národní divadlo v Praze slavit 100. výročí svého vzniku. K tomuto jubileu mají být dokončeny rozsáhlé rekonstrukce jak uvnitř i zevně budovy. ● Nakladatelství Orbis vydalo knihu "Průvodce po dějinách české literatury", shrnující vývoj české literatury od prvopočátků až do r. 1948; máloco dobrého slibuje poznámka týdeníku Nové knihy, že představitelé i nejvýraznější a dominantní literární směry jsou zařazeny "do dějinných souvislostí společenského vývoje".

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

SPORT

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

27. kolo —

SPARTA—PARDUBICE 4:3

Branky: Vícha 2, Kochta, Kalivoda — Haňka, Bezdíček, Paleček. Po první třetině byl stav 4:0 pro Spartu, ve druhé snížili hosté na 2:4 a v závěru se jim podařilo vstřelit ještě třetí gól a utkání se proměnilo v drama do poslední minuty. Sparta však těsné vítězství uhájila.

KLADNO—BRNO 13:1

Branky: Nový 3, Ed. Novák 2, Vysušil 2, Skrbek, Kaberle, Vinš, Nedvěd, Křiváček, Müller — Mráz. Brankáři Brna Dzurillovi se před utkáním narodila druhá dcera, kladenští hokejisté mu však místo gratulace nadělili pět gólů. Poté jej vystřídal Talášek, ale ani ten nezabránil vysokému skóre. Tým Kladna byl při střelecké chuti a také to dokázal vyjádřit brankově.

JIHLAVA—GOTTWALDOV 6:0

Branky: Brdička 2, Novák, Joun, Kupec, Havlíček. V závěrečné třetině začaly docházet síly hostům a jihlavští hráči svůj tlak a všechny své přednosti konečně dokázali plně uplatnit a korunovat i brankami.

PLZEŇ—Č. BUDĚJOVICE 3:0

Branky: Klapáč 2, Vrabec - Edelman 2, Mařík 2, Kočer 2, Kolar, Korbela, Čech. Hosté vyhráli zcela přesvědčivě po dobrém výkonu, hráli jednoduše a účelně. Plzeň zklamala, chybovala obrana a také útok nehrál to, nač má.

BRATISLAVA—VÍTKOVICE 4:2

Branky: P. Šťastný 2, Cisár, M. Šťastný — Volek 2. V poslední třetině mělo utkání největší úroveň. Bratislavští se v té době dostali do tempa, vynutili si převahu a z ní dali další dva góly, které znamenaly vítězství.

KOŠICE—LITVÍNOV 4:3

Branky: Šterbák, Kolláth, V. Lukáč, Brunclík — Zikmund, Opačitý, Rykl. Teprve závěrečná siréna potvrdila těsné vítězství Košic. Hostům, zvláště v koncovce, chyběl útočník Hlinka, zraněný na boku v utkání se Spartou.

28. kolo —

GOTTWALDOV—SPARTA 5:3

Branky: Veselý 2, Šivic, Pelc, Venera — Pěnička, Kochta, Zajíček. Sparta nastoupila bez brankářů Holečka a Radovanského (oba jsou zraněni) se dvěma dorostenci v brance. Vinu za porážku nelze klást jen na bedra těchto chlapců (oba mají po 18 letech), naopak zkušený tým měl hrát mnohem odpovědněji. Domácí dosáhli třetího vítězství v lize a letos na vlastním ledě ještě neprohráli.

KLADNO—BRATISLAVA 6:2

Branky: Křiváček 2, Nedvěd, Sýkora, Nový, Skrbek — Žižka, Stanek. Kladno se opět dostává do mistrovské formy, vedlo nad Bratislavou už 6:0, ale potom začalo viditelně šetřit síly. Hosté dokázali využít polevení soupeře a zkorigovali výsledek.

VÍTKOVICE—JIHLAVA 2:2

Branky: Vůjtek, Svozil — Jiří Holík, Novák. Vojáci z Jihlavy zachránili remizu 230 vteřin před koncem zápasu. Přitom měli domácí téměř po celé utkání převahu a vítězství měli skutečně na dosah.

LITVÍNOV—PLZEŇ 6:3

Branky: Opačitý 2, Machoida, Kousek, Ulrych, Bubla — Kočí, Schejbal, Ďuriš. Před utkáním došlo ke změně trenéra v litvínovském týmu. Domácí hokejisty vedl Josef Hlinka a hned úspěšně. Rozhodla poslední třetina, kdy domácí zasadili rozhodující úder, a tak nakonec zaslouženě zvítězili.

PARDUBICE—KOŠICE 5:3

Branky: Novák, Beránek, Kod'ousek, Šťastný, Bezdíček — Brunclík, Filipovič, Joz. Lukáč. Pardubice postrádali Martince (zraněn v tréninku), ale přesto poprvé v této sezóně vyhrály nad Košicemi. V závěru si uchovali více sil hosté a dvěma góly zkorigovali výsledek.

BRNO—Č. BUDĚJOVICE 1:3

Branky: Černý — Korbela, Edelman, Čech. Ústřední postavou utkání byl obránce hostí Dvořák, který výtečně bránil, ale také zakládal útoky a do třetice i myslel. Zápas to byl pohledný, oboustranně rychlý, s mírnou převahou hostí, kteří byli přesnější v kombinaci i střelbě.

Tabulka po 28. kole

1.	Jihlava	127: 48	48
2.	Kladno	146: 81	43
3.	Sparta	110: 94	35
4.	Pardubice	119: 86	34
5.	Č. Budějovice	102:102	28
6.	Košice	112:114	27
7.	Bratislava	69: 74	27
8.	Plzeň	122:127	26
9.	Vítkovice	84:113	20
10.	Litvínov	94:129	20
11.	Brno	86:122	19
12.	Gottwaldov	73:154	9

★

Hokejisté Slavie Praha měli výroční členskou schůzi. Do funkce trenéra byl jmenován Gustav Bubník, který chce postoupit s mužstvem do 1. Národní hokejové ligy v příští sezóně.

★

FC Haag—Československo 1:6

Další vítězství v přípravném střetnutí čs. fotbalových reprezentantů nad devátým týmem holandské ligy FC Haag, který vede čs. trenér Anton Malatínský (dříve Trnava). Čs. fotbalisté hráli rychle, jednoduše, s přímým tahem na branku, útok i záloha se překonávaly v maximálním nasazení. Tři branky vstřelil Gajdůšek, dvě Nehoda (Dukla) a jednu Moder.

Utkání s Borussií Dortmund (NSR) bylo odvoláno pro nepříznivé počasí. V Dortmundu byl o zápas veliký zájem, bylo prodáno 25 tisíc lístků v předprodeji. Aby majitelé vstupenek nepřišli zkrátka, platí lístky na 20. února, kdy tam hraje Borussie s Dynamem Kyjev. Čs. fotbalové reprezentaci zbývá sehrát ještě dva zápasy.

★

Hattem Nordvijk—Československo 0:11

V dalším přípravném střetnutí v Holandsku porazili čs. fotbaloví reprezentanti vedoucí tým amatérského mistrovství Hattem vysoko 11:0. Amatéři vystřídali proti mistrům Evropy dva týmy, ale rozdíl ve výkonnosti byl příliš veliký. Čs. celek měl neustálou převahu a dokázal ji patřičně i střelecky využít. Střelcem zápasu byl Gajdůšek (Dukla), který dal čtyři góly, dva góly zaznamenal R. Svoboda (Slavia) a po jednom Masný (Slovan), Panenka (Bohemians), Gallis (VSS Košice), Vízek (Dukla) a Moder (Lok. Košice).

★

Fotbalisté Baníku Ostrava zvítězili v prvním utkání svého zájezdu v Kolumbii v Bogotě nad týmem Bogotano Millonarios 3:1. Svého soupeře převyšovali především lepší fyzickou kondicí. Góly za Ostravu dali Slaný 2 a Lička. Branku domácích zaznamenal z penalty Convert. I ve druhém zápase na turnaji v Bogotě zvítězila Ostrava nad mužstvem Santa Fé 4:2. Fotbalisté Ostravy byli lepším celkem přes aklimatizační potíže (Bogota je 2700 metrů nad mořem), hráli chytře, dobře bránili a přecházeli rychlými protiútoky před soupeřovu branku. Po dvou gólech vstřelili Slaný a Lička. Střetnutí sledovalo 25 tisíc diváků. V posledním utkání mezinárodního turnaje v Bogotě prohráli fotbalisté Baníku s reprezentačním celkem Kolumbie 2:0. V turnaji skončila Ostrava na druhém místě za první Kolumbií. Další utkání hráli Ostravští fotbalisté v ekvádorském hlavním městě Quitu s reprezentačním týmem země nerozhodně 0:0.

★

Fotbalisté pražské Slavie prohráli v Athénách s místním týmem AEK 0:1. Utkání bylo přípravou řeckému týmu na čtvrtfinále poháru UEFA, ve kterém budou hrát s přemožitelem Slovanu Bratislava Queen's Park Rangers. Zápas rozhodl ve 47. minutě gólem Nicolaudis. Slávisté prohráli dost nešťastně, střetnutí bylo vyrovnané, přičemž červenobílí měli v závěru velkou převahu. Slavia se opírala o výkon

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

NOVÁ ZÁSOBA KERAMIKY Z ČESKOSLOVENSKA

Přijďte si prohlédnout náš bohatý sklad

Nové rekordy 33⅓ rpm: "Dávno přešla doba", skladby Karla Valdaufa jako: Jedno přání, Cestička k lásce, Já Tě znám — celkem 14 zpívaných písní, $5.98.

"Moravanka I." 10 inčů: Jedna růže — dvě růže, Smutný su já, Mamko moja, mamko — 10 zpívaných písní, $4.98.

"Al Grebnick and the boys play Carpenters": Já mám trakař nový, Stavěli tesaři, Na faře a jiné, $4.98.

Rekordy jsou stereo. Poštovné 75c na jednu zásilku. Mnoho českých a slovenských rekordů na skladě, seznam zdarma.

"Národní zpěvník" — 175 čsl. národních písní se slovy a notami, $4.50, poštou $5.15. **"Sokolský zpěvník"**, obsahuje též národní písně, čsl. hymnu a koledy. Se slovy a notami, $3.95, poš. $4.60. **"U české muziky, sv. 8"**, 18 písní se slovy a notami pro piano, $2.95, poš. $3.60.

Mapa Československa, 75c, poštou $1.00. **Mapa kulturních památek Prahy**, 85c, poš. $1.10. — **Czechoslovakia Guidebook** (v angličtině), $3.50, poš. 1.15.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čapek K.: Povídky z jedné kapsy — Povídky z druhé kapsy, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Zábavný a poučný koutek, $3.50, poš. $4.15. - Hašek J.: Osudy dobrého vojáka Švejka (3 knihy), $11.00, poš. $11.75. Rais K. V.: Výminkáři, $1.75, poš. $2.00. Detektivky: Dürrenmatt: Soudce a jeho kat, $5.25, poš. $5.90. — Krušina K. J.: Pan Dadáček má dovolenou, $5.70, poš. $6.35. Kirst H.: Vaše věc, pane komisaři, $4.50, poš. $5.15. - Sjowallová: Záhada zamčeného pokoje, $4.75, poš. $5.40.

Velká zásoba českých knih, žádejte seznam.

Erben K. J.: Prostonárodní české písně a říkadla, texty pouze, $10.00, poš. $10.75. — Šetelík: Praha, 110 barevných reprodukcí, $60.00, poš. $62.00. Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický slovník, $11.50, poš. $12.25. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, poš. $5.60. — Domová pokladnica 1977 - zábavná i poučná ročenka ve slovenštině, $2.50, poš. $3.15.

Ricola Swiss Herb Beverage, bylinný čaj (instant), plechovka $1.75, poš. $2.50, pojištěné $2.90.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

★

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road

Cicero, Illinois 60650

Volejte 656-1477

Ptejte se na

p. PAVLA SVAČINU

brankáře Zlámala, Pauříka v obraně, Lubase a Nachtmana (v lednovém termínu přestoupil z Příbrami) ve středu pole a z útočníků byl nejlepší Segmüller. Slavii chyběl R. Svoboda, Biroš (oba jsou s týmem Československa v Zeistu), pro zranění či nemoc nehráli Stárek, Jebavý, bratři D. a P. Herdové a Stričko. V létě, přesně 10. srpna hrála Slavie v Athénách nerozhodně 2:2, góly dali Lubas a R. Svoboda.

★

V kvalifikační skupině CONCACAF, kde o postup na světové mistrovství v kopané v roce 1978 v Argentině bojovala mužstva Severní a Jižní Ameriky a karibské oblasti, je už známo šest týmů. Mezi nimi se rozhodne o účastníku finálové skupiny. Jsou to Mexiko, Guatemala, Surinam, El Salvador, Haiti a Kanada. O dvou posledně jmenovaných mužstvech se rozhodlo až ve třetích zápasech na neutrálním hřišti. Haiti v něm porazilo v panamském hlavním městě Kubu a Kanada vyřadila v hlavním městě Haiti Port au Prince fotbalisty USA 3:0. V tomto rozhodujícím zápase nehrál pro zranění v dresu USA náš český krajan Miro Rys. Miro vyrostl ve Spartě A.B.A. Chicago, od sezóny 1976 hraje za profesionální tým Chicago Stings. Místem, kde se bude hrát turnaj těchto šesti týmů o postup do Argentiny, bylo určeno Mexiko. S tím však nejsou zbývající účastníci spokojeni a Guatemala nelenila a podala protest.

★

V přípravě na kvalifikaci na MS v kopané v roce 1978 v Argentině podnikli Australané koncem uplynulého roku dvouměsíční turné po Asii a Evropě. Hráli v Indonésii, Singapuru, Hong-kongu, Číně a v několika evropských státech. Kapitán týmu Wilson, jeden z těch reprezentantů, kteří reprezentovali Austrálii již na MS v roce 1974 v NSR, pokládá zájezd za velký úspěch. Jestliže bude chtít Austrálie postoupit do Argentiny, musí vyhrát 10 či 11 kvalifikačních zápasů, z nichž většinu sehraje na cizí půdě. Začíná proti Taj-wanu v neutrálním Singapuru, potom proti Novému Zélandu, a když vyhraje, pak pravděpodobně s Iránem. Ani to však nebude ještě konec. Stejně jako v USA není kopaná v Austrálii sportem číslo jedna. Dominuje ragby a následuje kricket.

★

Gerd Müller, 31letý hráč Bayernu Mnichov, se podrobí operaci zad. Lékaři předpokládají dva týdny pobytu v nemocnici a dalších 10 týdnů si vyžádá rekonvalescence.

★

V Paříži bylo zasedání Mezinárodní volejbalové federace. Jednalo o možnosti omezení hrací doby a schválilo plán velkých mezinárodních akcí. Na omezení hrací doby bylo několik názorů. Jeden z nich uvažuje o použití tenisového tiebreaku i v odbíjené. Federace ustanovila speciální komisi, která všechny návrhy prozkoumá a prověří. Případná změna v pravidlech by vstoupila v platnost po OH v Moskvě.

★

Čs. házenkáři nastoupili v Kristianstadu proti celku Švédska a prohráli 16:17. Dramatický boj a porážka v poslední minutě, to jsou hlavní znaky přátelského střetnutí. Čs. tým začal ve velmi dobrém tempu, nejlépe se dařilo brankáři Hirnerovi (Trnava) a střelecky se prosadil Hanzl (Slavia Praha. Švédové se prosazovali zejména křídelní hrou, která jim nakonec přinesla i těsné vítězství. Branky: Hanzl 5, Mikeš 4 (oba Slavia); Salivar (Dukla Praha), Šulc (RH Bratislava), oba po 3, Satrapa (Dukla) 1.

★

Pětinásobný mistr Československa, Jiří Štancl z RH Praha si vede velmi dobře na tradičním měření sil světových plochodrážních hvězd — World Champion Speedway Series. Ve třetím závodě ve Wellingtonu, Nový Zéland, byl druhý za domácím Maugerem a při postupu do finále porazil i vysoko favorizovaného mistra světa Angličana Collinse. Vítěz Mauger startoval na nové čtyřventilové Jawě, zatímco Čechoslovák Štancl startoval na staré dlouhozdvižce. Tím byli Novozéland'ané Briggs a Mauger ve výhodě před Štanclem. Jako třetí skončil Američan Phenall.

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

První tým hrál pod vedením Jardy Fajkuse v neděli 6. února — třetí utkání v pořadí — na zimním turnaji v hale Illinoiské university na Chicago Circle. Sparta hladce porazila mužstvo Falcons 6:1. Góly vstřelili: Karel Fajkus 2, Vlčanský, Cribari, Hall a Okincias. — Sparta měla převahu během celého utkání a záleželo na ní, jak vysoké bude skóre. Příští zápas sehraje Sparta v neděli 13. února v 1:30 hod. odpol. proti mužstvu Roosters (Italové) opět v hale na Chicago Circle. Společný odjezd je od Sparta-klubu v Ciceru v 11:30 hod. dopol. Prodej vstupenek je tamtéž.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

ZÁPAD POMÁHÁ MOSKVĚ S OLYMPIÁDOU

Americká televizní společnost ABC zaplatila za televizní přenosy z olympijských her v Mnichově roku 1972 13 a půl milionu dolarů, a za přenosy z loňské olympiády v Montrealu 25 milionů dolarů. Po dlouhé tahanici a — řekněme to přesně česky — vydírání podepsali nyní sovětští pořadatelé dohodu o televizních právech na moskevské olympiádě 1980 s konkurenční společností NBC, která Sovětům zaplatí přes 80 milionů dolarů. Podle dohody budou obraz snímat sovětští kameramani, takže bude navíc zajištěno, že divák na Západě neuvidí nic, co by podle názoru sovětských představitelů vidět nesměl. Sověty rovněž svázaly dohodu s požadavkem, že americká televize promítne několik sovětských snímků, jež v době kolem olympijských her přiblíží Američanům "skutečnou tvář Sovětského svazu". Máme se tedy už dnes na co těšit, i když se při jednání o dohodu našlo několik amerických sdělovacích médií, které tento sovětský požadavek otevřeně označily za zneužívání olympijských her pro propagandistické cíle... Pořádání olympijských her je stále dražším špásem. Mnichov stála olympiáda roku 1972 800 milionů dolarů, Montreal loni jednu miliardu a 300 milionů dolarů a moskevská olympiáda 1980 bude stát podle některých prognóz dvě miliardy dolarů. Moskva chce přirozeně připravit velkolepou podívanou, aby mohla také tímto stylem vnucovat světu přesvědčení, že to její zřízení je pro lidstvo nejideálnější. Pomůže jí v tom Západ. Americká společnost NBC se zavázala, že bude sovětské televizi financovat nákupy moderního vysílacího zařízení v hodnotě 35 až 55 milionů dolarů. Francie financuje stavbu luxusního hotelu v Moskvě, který bude toho druhu prvním v celém Sovětském svazu. Jistá západoberlínská společnost vybuduje pro Sověty na moskevském letišti novou budovu "pro speciální potřeby olympiády". — Tož, pánové, teď jen rychle do toho a půl je hotovo! Tu druhou půlku už udělají sovětští ideologové sami. A až vás přestanou potřebovat, tak vám ten váš podíl třeba i náležitě osladí...

NAVRÁTILOVÁ NA CESTĚ NA TRŮN?

Bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech, je letos nejúspěšnější tenisovou hráčkou na světě. Ve finále mezinárodního turnaje v Bloomingtonu v Minnesotě rozdrtila výbornou Angličanku Sue Barkerovou 6:0, 6:1 a zaznamenala tak už třetí vítězství ze čtyř možných v letošní sérii VIRGINIA SLIMS. Cestou do finále vyřadila Navrátilová československou reprezentantku Maršíkovou a sovětské hráčky Chmyrevovou a Morozovovou.

Málokterý mezinárodní tenisový turnaj zažil tolik překvapení, jako philadelphský, který skončil vítězstvím Američana Dicka Stocktona. Stockton zdolal ve finále svého favorizovaného krajana, Jimmyho Connorse, 3:6, 6:4, 3:6, 6:1, 6:2. Už první kola tohoto turnaje byla doslova pohřebištěm favoritů. Švéd Borg, Rumun Nastase, Španěl Orantes a Ital Panatta se na turnaji ani neohřáli a byli z něho vyřazeni. Jejich chyba. Přišli tak nejen o vysoké peněžní ceny, neboť turnaj byl dotován částkou 200 tisíc dolarů, ale po celý zbytek týdne je už mohla očekávat pouze krutá zima, která postihla celý východ Spojených států...

POZVÁNÍ NA PLES DO CLEVELANDU

České a slovenské krajanské organizace v Clevelandu — a je jich letos opět víc než dvacet — vás srdečně zvou na 6. representační ples, který pořádají pod záštitou starosty Ralpha J. Perka v sobotu 19. února 1977 ve velkém sále hotelu Sheraton-Cleveland na Public Square.

Na našem letošním plesu opět vystoupí skupina mladých tanečníků "JUMP" z Chicaga pod vedením Zdeňka Machalky. Dívky z českých a slovenských rodin budou debutantkami plesu. K tanci bude hrát orchestr Paul Burtona. Vstupné na ples je i s večeří 15 dolarů, studenti 10 dolarů.

Vstupenky lze objednat u Zdeňka Pražáka, 1482 Larchmont Ave., Cleveland, O. 44107. Telefon (216) 221-7348 a Johna Miňo, 23316 Mastick Rd., North Olmsted, O. 44070. Telefon (216) 779-7415.

Šek laskavě vystavte na Czech and Slovak Cotillion Ball.

Krajany v Chicagu upozorňujeme, že Webrova cestovní kancelář vypraví na ples do Clevelandu zvláštní autobus. Bližší informace podá Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402.

Předsedou plesového výboru je Stanley Maršík; místopředsedy John Miňo, Zdeněk Pražák, Stephan Ungvarsky; tajemnicí Jessie Maršíková; pokladní Anna Veverková. Všechny pořádající organizace mají v plesovém výboru své zástupce. Čistý výtěžek ve prospěch stipendijního studentského fondu.

Loňský representační ples Čechů a Slováků se konal v rámci úředních oslav 200. výročí Spojených států ve Velkém Clevelandu za účasti významných představitelů veřejného a kulturního života a téměř 600 hostů. I letos se v Clevelandě těšíme na všechny přátele zblízka i zdáli a proto vás srdečně zveme na náš representační ples.

Za plesový výbor
Míla Hyvnarová

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-1-9633

České a slovenské organizace v Clevelandu
Vás srdečně zvou na
REPRESENTAČNÍ PLES
ČECHŮ a SLOVÁKŮ
pořádaný
pod záštitou starosty města RALPHA J. PERKA
v sobotu 19. února 1977
ve velkém sále hotelu
Sheraton-Cleveland, Public Square
- Vystoupí taneční skupina JUMP z Chicaga
- Hudba Paul Burtona
- Společenská hodina v 6:30 P.M.
- Večeře v 7:30 P.M.
- Vstupné s večeří 15 dol. — Studenti 10.00 dol.

Objednávky vstupenek vyřizuje: Zdeněk Pražák, 1482 Larchmont Ave., Cleveland, Ohio 44107. Telefon: (216) 221-7348 (po 6 P.M.)
Zvláštní autobus vypraví do Clevelandu pro tanečníky a zájemce z Chicaga "Weber Travel Agency", 6805 West Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402.

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

Několik vzpomínek na PŘEMYSLA PITTERA

Dr. Th. Alexander Heidler:

Na začátku minulého roku dne 15. února zemřel v Curychu 80letý Český bratr Přemysl Pitter. Ačkoliv byly mezi tímto samorostlým evangelíkem a mnou, katolickým knězem, pochopitelně vždy rozdíly v názorech, poutalo nás už téměř 30 let srdečné přátelství. Zde mi proto jde hlavně o vzpomínky na různá naše setkání, ve kterých se obráží Pitterova originální osobnost.

Na podzim roku 1947 se v dějinách našeho národa a našich církví poprvé konalo v Praze veřejné ekumenické shromáždění. Podnět vyšel z církve českobratrsko-evangelické, ale slavnostnímu projevu bratrství věřících lidí předsedal katolický arcibiskup Josef Beran.

U stolu na pódiu seděli mimoto představitelé téměř všech křesťanských církví a nemýlím-li se, i zástupce náboženské obce židovské. Všechny projevy, kterým naslouchalo velké shromáždění, naplňující sál Slovanského ostrova do posledního místečka, vyznívaly v různých odstínech myšlenky, že mír ve světě předpokládá spravedlnost a svobodu, a že mír musí začít mezi členy každé rodiny a mezi občany státu a jejich politickými stranami. Příklad bratrství mají dávat zvláště věřící lidé všech vyznání, protože jsou ti, kdo mají společného Otce Boha. Zvláště ve slovech arcibiskupa Berana mohl pozorný posluchač vycítit varování před politickým štvaním a pokusy o morální teror, které už tehdy provozovali komunisté a které pak za nějaké tři měsíce vedly k jejich bezohlednému a často krutému převzetí veškeré moci ve státě. Zatím však ještě byla příležitost před těmito nebezpečími varovat a společně vyžadovat důslednou toleranci, která je prvním a minimálním předpokladem jakéhokoli míru.

Přemysl Pitter byl žofínskou manifestací ekumenismu nadšen. Napsal dr. Beranovi srdečný list, kterým poděkoval za jeho projev a za ochotu takto se posadit za jeden stůl s představiteli jiných církví. Prosil ho, aby podporoval další takové projevy ekumenismu, a to i v drobné společné práci.

Podobné myšlenky pod dojmem události na Slovanském ostrově jsem napsal i já do katolického kulturního časopisu "Vyšehrad". Měl jsem přitom na mysli i svou nedávnou výměnu listů se spisovatelem Ivanem Olbrachtem, který tehdy vedl Československý rozhlas. Olbracht v létě 1947 zastavil náboženské pořady rozhlasu. Jako důvod uvedl, že se v těchto pořadech přímo nebo nepřímo navzájem dráždí představitelé různých vyznání, a rozhlas prý nemůže podporovat náboženskou nesnášenlivost.

Napsal jsem tehdy Olbrachtovi, zda by byl ochoten připustit pořady ekumenické, ve kterých by rovnoprávně přišly ke slovu všechny hlavní církve v naší zemi, a to vždy tak, že by smíšená komise teologů dbala o to, aby se vyjadřovaly společné základní pravdy a mravní zásady. Olbrachtova odpověď byla jednoznačně kladná — a stylizovaná zdvořile a přátelsky. Kde jsou ty časy! Napsal mi, že očekává podnět nějakého společného grémia křesťanských církví. Ohlas Olbrachtova listu byl i v mém článku ve "Vyšehradu".

Arcibiskup Beran si mě zavolal — prostě mi zatelefonoval do bytu, jak to odpovídalo jeho neformálnímu, otcovskému způsobu — a když jsem usedl u jeho psacího stolu v hradčanské rezidenci, dal mi přečíst Pitterův dopis a řekl mi: "Četl jsem i váš článek — a tak si myslím, že byste měl s panem Pitterem navázat styk a začít s přípravami praktických ekumenických akcí."

Domluvili jsme se telefonicky a někdy okolo vánoc 1947 nebo už nového roku 1948 jsem Pittera navštívil v Milíčově domě pod Olšanským hřbitovem. Milíčův dům, to bylo dílo Přemysla Pittera a jeho věrné spolupracovnice sestry Olgy, původem Švýcarky, k sociální psychické a morální záchraně ohrožených dětí a mladých lidí. Až později jsem se dověděl, že vrcholem této činnosti byla jejich péče o opuštěné děti židovské, a pak i německé. Dodnes tito lidé vděčně vzpomínají na Pittera jako na svého pravého tatínka.

Řekl jsem Přemyslovi, že pan arcibiskup s jeho návrhem v zásadě souhlasí a že si přeje, abychom společně vypracovali plán praktické ekumenické činnosti. V dalším rozhovoru jsme probírali možnosti spolupráce rozhlasové, přednáškové, výchovné a lidovýchovné. Měli jsme na mysli společnou akci křesťanů proti teoretickému i praktickému ateismu a proti mravnímu úpadku. Shodli jsme se, že by nešlo o akci politickou, nýbrž čistě náboženskou a mravní, popřípadě filosofickou a etickou pro ty, pro něž bible není autoritou. Přemysl Pitter se nabídl, že o tom promluví s představiteli evangelických církví a bude se snažit je pro tuto myšlenku získat.

Pak přišel osudný únor 1948 a Přemysl mi telefonicky sdělil, že k jeho lítosti z našeho plánu nic nebude. Představitelé protestantů mu odpověděli, že nový režim by každý takový pokus vykládal jako společnou frontu s Vatikánem proti Sovětskému svazu a jeho spojencům. A Vatikán prý považuje za spojence západního imperialismu. Pitter s tím vším zjevně nesouhlasil, ale bez účasti církví nemohl nic dělat.

Tehdy jsem si poprvé uvědomil, že Gottwaldův režim se vůči křesťanským církvím bude řídit imperialistickou zásadou "Rozděl a panuj". Bylo tragické, že si menšinové církve napřed nechaly namluvit svou vlastní možnost svobodně žít a působit v režimu, který se navenek stavěl, jen jako odpůrce vatikánské politiky, nikoli křesťanství a náboženství vůbec. Neméně tragické bylo pak rozdělení v církvích samých, když se některou část duchovenstva podařilo vydíráním zkorumpovat.

Uplynulo několik let, ve kterých jsme se oba, Přemysl i já, snažili do krajnosti využít své omezené možnosti působení, dokud nám byly ponechány, až když jsme pak jednoho dne jasně viděli, že je konec, že jsme v sítích estébáckého slídění a že musíme odejít, nechceme-li vážně ohrozit nejen sebe, ale i druhé. Tak se stalo, že jsme se roku 1951 zase setkali v Mnichově. Oba jsme byli rozhodnuti pomáhat našim spoluuprchlíkům, kteří z velké části žili v hmotné a duchovní bídě, a pokud možná pomáhat i křesťanům ve vlasti rozhlasovými projevy. Pitter a sestra Olga žili celá léta v neutěšených poměrech tábora "Valka" u Norimberka. Do "Valky" jsem zajížděl z Mnichova, Přemysl zase jezdil do Mnichova — a tak jsme byli vzdor značnému rozdílu ve stáří stále v přátelském styku. Bohužel se tento osobní ekumenismus vždy nedařil v táboře samém. Pitter nebyl teolog, jeho velikost byla v mravním idealismu v duchu evangelia — a to někteří katolíci ani přísní luteráni nedovedli pochopit.

Když byla Valka rozpuštěna a poměry exilu se pronikavě změnily, odstěhoval se stárnoucí, ale duševně svěží Pitter do Švýcarska a se svými přáteli a stoupenci byl ve styku vydáváním hektografovaného časopisu "Hovory s pisateli". Když jsme jednou kdesi u Kostnice spolu seděli u vegetářského a abstinentního oběda — to byl Pitterův způsob života — otázal se mne Přemysl: "Jdou ti moje 'Hovory' hodně na nervy?" Podle pravdy jsem mu odpověděl: "Jenom někdy".

Za zvláštní zmínku stojí příležitost, při které k tomuto rozhovoru došlo. Už snad od minulého století konají naši krajané ve Švýcarsku a v jižním Německu okolo 6. července vzpomínkovou slavnost u Husova kamene na okraji Kostnice. Pitter mě roku 1973 pozval, abych v neděli 1. července promluvil o Husovi, při této příležitosti jako první katolický kněz. Moje přednáška o ekumenickém pohledu katolíka na Husa vyvolala srdečný ohlas nejen u Pittera, ale i u mnoha účastníků, zvláště z mladší generace posrpnových exulantů.

Vloni jsem měl při symposiu, uspořádaném švýcarskými křesťanskými odbory, referát o plodech 2. vatikánského koncilu po 10 letech. V duchu loyality dospělého syna jsem si dovolil několik kritických poznámek o papeži Pavlu VI., který se podle mého mínění zbytečně zalekl některých podnětů koncilních otců, a tak bezděčně vyvolal další kvašení těchto otázek v církvi. V sále bylo několik "skalních" konservativců, kteří se připravovali na tvrdou konfrontaci při následující diskusi. A tu se jako první přihlásil ke slovu Přemysl Pitter. Svým "mírotvorným" způsobem rozšafně řekl: "Víš, Sášo, on to ten Pavel VI. nemá lehké. My se chceme všichni sjednotit — a ted' by se nám ještě rozpadla i katolická církev!" Musil jsem mu dát za pravdu; tak se v celém sálu uvolnilo napjaté ovzduší a diskuse pak probíhala věcně

Bylo by toho víc, ale toto budiž mou kytičkou k urně s popelem dobrého člověka Přemysla Pittera.

ARTHRITIS-RHEUHA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru ted' proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Ted' opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročist'ující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

George Meany, předseda AFL-CIO, plně podporuje požadavky "Charty 77" a žádá o vyloučení ČSSR z organizace Spojených národů

Předseda americké odborové ústředny AFL-CIO, George Meany, vydal prohlášení, v němž naléhá na vládu Spojených států, aby požádala Spojené národy o odsouzení a vyloučení Československa pro porušování lidských práv. Text prohlášení zní:

Kruté pronásledování československých občanů, kteří nespáchali žádný zločin, nýbrž jen požádali svou vládu, aby dodržovala své vlastní zákony a smluvní závazky, a aby ukončila hrubé a kruté porušování nejzákladnějších lidských práv, vyžaduje odsouzení ze strany civilisovaného světa. — Manifest, nazvaný "Charta 77", podepsaný 257 statečnými a předními českými a slovenskými občany, byl doručen komunistickým úřadům v Praze 6. ledna 1977. Plně dokumentuje fakty a případy systematický vzorec útlaku a strachu, který vládne v zemi. Měří tyto tyranské metody, nikoli podle abstraktních nebo visionářských ideálů a cílů, nýbrž podle přesných termínů Sbírky československých zákonů, zahrnující text Mezinárodní konvence o občanských a politických právech a Mezinárodní konvence o ekonomických, sociálních a kulturních právech, podepsané Československem v roce 1968 a potvrzené na konferenci v Helsinkách v roce 1975. — Charta 77 ukazuje nad jakékoli pochyby, že Československo dnes není civilisovanou zemí, v níž vládne právo, nýbrž jedním velkým koncentračním táborem pro trestání nevinných, kteří vedou zločinci s namířenými sovětskými zbraněmi. — Jestliže základní lidská práva pro Spojené národy vůbec něco znamenají, Československo musí být povoláno, aby se zodpovídalo před Valným shromážděním a veřejné svědectví statečných signatářů Charty 77 musí být vyslyšeno na tomto světovém tribunálu. — AFL-CIO žádá vládu Spojených států, aby podala a prosazovala návrh na odsouzení a vyloučení Československa, aby tak jeho otřásající provinění proti jeho vlastním zákonům a jeho slavnostní závazky vůči zákonům člověka mohly být sledovány a podrobeny onomu náležitému procesu, který samo tak křiklavě upírá svým občanům.

TS-SVU

O komunistické Číně

Sestra Marie Ina Bergeron je řeholnice z kongr. Františkánek misionářek Panny Marie. Od r. 1939 až do r. 1950 pracovala v Če-fu, v čínské provincii Šan-tung. Pak byla zatčena, strávila 28 měsíců ve vězení a nakonec ji vypověděli ze země.

Vrátila se do Evropy, ale již za rok nato opět odjela do Indonézie, aby tam založila a řídila školu pro čínské vystěhovalce.

Sestra Marie Ina napsala knihu "Lettres à Yeu Wen" a mnoho jiných článků. Udržela si styky s čínským světem, jehož ducha velmi dobře zná, a miluje Čínu jako svou druhou vlast.

* * *

Sestro Marie, víme, že jste odbornice v čínských otázkách. Mohla byste nám stručně vylíčit, jaká je dnešní situace v Číně. Existují tam snad nějaké jevy, z kterých bychom mohli vyvodit směrodatné závěry?

Je velmi těžké mluvit o dnešní čínské situaci. Není možné získat žádné zprávy náboženského rázu a nedají se ani navázat styky s tamní církví, dokonce ani když se někdo z nás dostane do Číny. Jediné informace, které se nám občas podaří získat, mají pouze místní, lokální ráz. Před dvěma lety bylo např. v Číně několik křesťanů z Indonézie, kteří tam jeli navštívit své rodiny. Po návratu pak vyprávěli apoštolskému visitátoru Číňanů žijících mimo svou vlast, že byli velmi překvapeni, když viděli v jedné vesnici křest 15 dospělých osob. Nekřtil je ale kněz, nýbrž laik. Když se jich zeptali, jak je něco takového možné, odpověděli mu, že to není obzvláště obtížné, jen že takové věci musí zůstat v tajnosti. Jiný z těchto indonézských Číňanů vypravoval, že ve vesnici, kde žila jeho rodina, byl i katolický kněz, který ve dne pracoval jako všichni ostatní a večer někdy sloužil ve svém bytě mši sv.

Podařilo se Mao-tse-Tungovu učení a sociálně politickému systému proniknout tak hluboko do lidových mas, aby mohly přetvořit čínskou duši?

Na tuto otázku není možno dobře odpovědět, protože bychom se museli ptát, zda je vůbec možno přetvořit duši národa. Mao chtěl, aby v Číně si byli všichni občané rovni a aby změnili své smýšlení. Přál si, aby nepracovali pro sebe, ale pro vlast, pro Čínu. Razil proto heslo: "Pracujeme, abychom sloužili lidu." Znám jednu osobu, která nedávno navštívila Peking. Bylo velmi horko a dotyčný člověk tam viděl jednu ženu, která prodávala brýle proti slunci. Řekl jí: Jistě děláte dobré obchody, protože vidím, jak všichni kupují vaše brýle. Žena mu ale odpověděla: Myslíte si, že je prodávám, abych vydělala peníze? Kdepak, dělám to, abych sloužila lidu. — Jeden švýcarský lékař, kterého také dobře znám, strávil několik let v Pekingu a poznal tam výborného čínského chirurga, kterému se podařily i velmi těžké operace. Když se ho ptal, kolik bere za takovou operaci, slyšel stejnou odpověď, jakou dala prodavačka brýlí. — Mohla bych vám vyprávět i o jedné čínské dívce, která uprchla z vlasti dobrodružným způsobem. Plavala totiž pět hodin z čínského pobřeží do Hongkongu. Setkala jsem se s ní v Paříži, kam přijela navštívit svého otce a při setkání mi vylíčila podrobnosti svého útěku. Mezi jiným prohlásila, že v oblasti, kde dříve v Číně žila, 80% mladých lidí by chtělo vyemigrovat. Zeptala jsem se jí, jak jsou venkované spokojeni s novými poměry. Odpověděla mi jedním čínským přísloví: Před Maem jsme nosili kalhoty a dnes je nosíme taky. To znamená, že v podstatě se nezměnilo nic, anebo jen velmi málo.

Jak se ale té dívce podařilo utéci a jak se dostala do Paříže?

Je to složitá historie. Po tři roky před útěkem se spolu se svými kamarádkami učila plavat, a to tak, aby vydržela přeplavat i dlouhé vzdálenosti. V Číně je zakázáno přestěhovat se bez úředního povolení z jedné vesnice do druhé a proto děvčata, která chtěla uprchnout, vykonala cestu na pobřeží pěšky a šla jen vždy v noci. Celkem to bylo 18 nocí. Vzdálenost mezi pobřežím a Hong-kongem se pak rozhodly přeplavat odděleně. Naše uprchlice ale měla smůlu, poněvadž hned, jak skočila do vody, ji chytil policejní pes a pohraniční stráž chtěla vědět, proč utíká. Dívka se rozplakala a řekla četníkovi, že jí zemřela matka a že se proto chce dostat k otci, který žije v Paříži. Četník ji ale kupodivu odpověděl: Neplač a neboj se. Přes den tě skryji ve svém domě a v noci ti pak ukáži nestřežené místo, odkud se dá snadno utéci.

Myslíte sestro, že po Maově smrti, přes všechny jeho pokusy a kampaně, všechno zůstane tak jak je dnes?

Původcem toho, co se dnes v Číně děje, není Mao, nýbržČu-en-lai. Vidíte, že už začíná politický boj o moc. Ještě není jasné jaká bude konečná sestava vedení čínské komunistické strany nyní po smrti Maově. Palácové intriky a revoluce mají v čínských dějinách silnou tradici.

Vy jste pracovala v Číně tolik let a 28 měsíců jste byla i vězněna. Zachovala jste si přesto na Čínu hezké vzpomínky. Mohla byste nám velmi stručně popsat své dojmy?

Mohu shrnout vše do jedné věty. Zachovala jsem si na Čínu ty nejlepší vzpomínky a musím prohlásit, že Čínu a Číňany velmi miluji. 28 měsíců jsem s nimi trpěla. Byla jsem tehdy ve vězení jediná Evropanka a sdílela jsem s nimi všechny jejich naděje a úzkosti. Myslím, že charakteristickým rysem čínského světa je především věrnost.

O PŘEDTANEČNÍCÍCH, GARDEDÁMÁCH, BALEČNICÍCH ANEB O BÁLECH Z KONCE MINULÉHO STOLETÍ

(Dokončení ze str. 5)

případy takového osudného nedopatření, které se objevilo teprv po vykonaném pozvání a po přijetí vstupného, ba které se zjistilo až na samém plese. Pak ovšem byla dobrá rada drahá a tím dražší, že běželo o velmi hezkou a naprosto nevinnou tanečnici. Na jistý velmi vynikající ples byla pozvána panička s dcerou, a teprve dodatečnou kontrolou bylo zjištěno, že pan otec je notorickým usvědčeným lichvářem, který má na svědomí několik zničených existencí. Tu dceruška trpěla za tatínka. — Skoro každý rok se vyprávělo, že na tom neb onom plesu se udála velmi nemilá věc, že jedna — někdy i dvě tři bálečnice nebyly do sálu vpuštěny, poněvadž vstupenky nezněly na jejich jméno. Byly ty vstupenky lehkomyslně darovány rodinami, které je sice zaplatily, ale potom z jakýchkoli příčin se samy plesu zúčastnit nemohly neb nechtěly. Vmyslete se v postavení takových odmítnutých tanečnic a jejích gardedám. S jakou hanbou odcházely z předsíně plesové a s jakým studem vyžadovaly si v šatně pláštíky a kabátce před chvilkou tam odložené! Jaký byl jejich návrat domů, do rodiny. Udávaly se však ještě horší věci. Dívka, které se odkudkoliv dostalo takové darované vstupenky do vytouženého bálu, byla bez překážky do sálu vpuštěna i se svou gardedámou a teprve až za hodinu, za dvě bylo takové soudné nedopatření výborů zjištěno. A tu k ní uprostřed reje tanečního přistoupil některý pán z výboru a vyzval dívku, aby ho "laskavě" následovala. Nabídl jí rámě, vyvedl ji ze sálu, vyvedl i gardedámu a v předsíni byly obě požádány, aby odešly. Že se do plesu podloudně vetřely. Že nebyly pozvány. Byly-li to dámy otrlejší, odešly bez námitek anebo způsobily "scénu". Někdy však takové vyhoštění potkalo dívku naprosto bezúhonnou, a tu jí vyhrkly slzy studu, lítosti a hněvu.

K takovému vyvádění nepozvaných a tedy neoprávněných tanečnic bývali komandováni a propůjčovali se ovšem jen výboři nejotužilejší a nejdrsnější. Jemnocitnější mladík sotva by se k tomu byl odhodlal. Chápalo se to, když běželo o děvče pověsti nekalé, dokonce snad prostituované, ale podobné případy byly přece jen velmi řídké.

Někdy takové vyvedení mělo po bále i nemilou dohru. Vyprávělo se kdysi v posledním desítiletí devatenáctého století, že podobné vyhoštění mělo za následek souboj. Bratr vyvedené byl totiž důstojníkem a nesnesl mlčky pohanu sestry své. Takový tedy byl rub radostí plesových.

Někdy také rodiny samy provozovaly vzájemnou censuru. A pak se udál takovýto výjev: člen plesového výboru (po prvním, po druhém tanci): jak jsme šťastni, slečno, že jste náš ples poctila . . .

Slečna Mazurková (špičatě): Však bychom sotva byly s mamá přišly, kdybychom byly věděly, že se tu setkáme s Baberkovými . . .

Člen výboru (v trapných nesnázích): kterak to, slečno? Cožpak slečna Baberková . . . pan pan Baberka . . . Paní Baberková?

Slečna Mazurková (jízlivě): Cožpak vy nevíte, že sestra paní Baberkové prodává na Vaječném trhu bačkory . . .? (Nebylo to sice na Vaječném trhu, někde na dlažbě ulice, nýbrž v Rytířské ulici, a nebyly to bačkory, nýbrž hotové oděvy, arci laciné, pro lid, a byl to docela poctivý obchod.)

Člen výboru ustrnul. Slečna Katynka Baberková sice byla velmi roztomilé děvčátko, rodiče měli v Dlouhé třídě dům, pan Baberka dal za pozvání dvacet zlatých, na celou rodinu nikdo nic nepočestného nevěděl — ale teta prodává na Vaječném trhu bačkory! Prokristapána, kdožpak má znáti celý rodokmen? A bezmála že z toho nebyla velmi trapná aféra. Narychlo svolána do výborovny schůze výboru, vyskytl se i návrh, aby dámy Baberkovy byly vyzvány k odchodu, aby jim bylo vráceno vstupné atd. Naštěstí však předseda výboru, nejstarší a nejmoudřejší ze všech, vyřkl moudré a rozhodné slovo: "Žádné scény, pánové, žádné vyvádění — nebo vám tu seknu kokardou a půjdu taky. Můj dědeček byl švec, abyste věděli, a jezdil s botama po jarmarcích. Nanejvýš hleďte, aby se slečna Mazurková nedostala se slečnou Baberkovou do jednoho čtverce při besedě nebo při kadryle. A tyhle ženské jsou zatrápené opice!"

Myslím, že dnešní čtenář se usmívá. Ale neračiž zapomenout, že to bylo před několika desítkami let. Stalo se — a snad nejednou — že bylo pozvání odvoláno ještě před plesem, upsané vstupné vráceno. K takovému úkolu se odhodlávali jenom nejstatečnější členové výboru, a když také ti odřekli, bývalo losováno. Pak omluveno učiněné pozvání omylem, nedopatřením, chybným adresářem — čímkoliv. Ale žádnému vyslanci výboru, když do takové odsouzené rodiny mířil, nebývalo docela nic do smíchu, a když z domácnosti odcházel, teprv ne. Hlava rodiny se mu obyčejně velmi nepěkně poděkovala. Později, tuším, byla taková poselství vyřizována písemně.

Dnes už netřeba čekat na pozvání. Je tolik plesů, že si každý může vybrat po chuti, jen stačí-li jeho kapsa. Ovšem, "pětkové" bály dávno pominuly. Dnes musí hlava rodiny sáhnout hezky hluboko do kapsy, a chce-li na bál několik členů rodiny, jde to do set korun. Dnes i gardedáma musí platit vstupné — jindy bývala jen plesovým příslušenstvím dívky tanečnice.

Ale arci, taky gardedámy vypadají dnes jinak, než vypadávaly před padesáti, šedesáti lety. Tenkráte ti strážní andělé mladých tanečnic bývaly trpnými účastnicemi plesových radostí. Byly to — bud' maminky samy, tedy oběti mateřských povinností, bývaly to třeba tetičky a velmi často bývaly to gardedámy vypůjčené, dožádané, sousedky z domu, když maminka sama s dceruškou bud' pro churavost, či pro nedostatek příslušné toalety či z jakékoli příčiny jiné na bál nemohla. Dávné gardedámy byly často politováníhodné bytosti. Trpělivě vysedávaly celé noci při zdi, klímajíce, špačky tlukouce. Velmi vzácné byly případy, že si také gardedáma zatančila. Na velkých plesích se to prý ani neslušelo. Naproti tomu dnes?

Dnes — jak se doslýchám a jak jsem sám viděl — přicházejí gardedámy ve vší nádheře plesové a křepčí neúnavně a často mnohem horlivěji než jejich svěřenky. A tedy at' taky za svou rozkoš platí.

* * *

Poznámka redakce:

Dnes, kdy žijeme, jak prohlašuje mladá generace ve světě novém, kterému my "staří" vůbec nerozumíme, ony staré svízele, z kterých kdysi členy plesových výborů bolela hlava, by neměly existovat. Ale je tomu tak? Pravda, mnohé vymizely — ale nastaly nové. Nevěříte? Zeptejte se tedy členů zábavních a plesových výborů z našich krajanských řad — zdali je také tenhle rok při letošní naší zimní taneční sezóně nebolela hlava tak, že ani aspirin nepomohl. A pak, že se svět mění — že žijeme ve "světě novém"?

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

V lednu 1879 byl Don Bosko v Marseilli. Založil tam učňovský ústav, ale stěžoval si, že ústavu se nedaří. Dva měsíce perné práce byly skoro bez výsledku. Tu přinesla k Donu Boskovi nějaká žena z opačného koutu města synka mrzáčka a prosila, aby jí hošíka uzdravil. Chlapec měl zkroucené nohy, belhal se jen o berlích. Bylo mu osm let. Donu Boskovi bylo zarmoucené matky líto, pomodlil se za chlapce vroucně k Panně Marii Pomocnici, požehnal chlapce v jejím jménu, a zavěsil mu její medailku. Ochrnulé údy oživly, nohy se napřímily, chlapec odhodil berly a běhal, jak kluci běhat dovedou.

Zvěst o uzdravení mrzáčkově roznesla se po všem městě a od té doby prospívalo dílo Boskovo v Marseilli znamenitě.

Asi za půl roku tázal se někdo Dona Boska, jak toho mrzáčka uzdravil. Don Bosko odpověděl: "S veškerou důvěrou jsem řekl Panně Marii: Commençons, začněme!"

O jiném zázračném uzdravení v Marseilli svědčí výpovědi Dona Ruy a Dona Berta: "Rodiče měli hocha, nechodil, nemluvil a neslyšel. Zajeli s ním do Říma k sv. Otci Piu IX., o němž šla pověst svatosti, prosíce, aby hocha uzdravil svým požehnáním. Ale papež se dobrotivě usmál a pravil: "Běžte, moji drazí, k Donu Boskovi do Turina, ten uzdravuje podivuhodně, kdoví, jestli neuzdraví i vaše dítě." — Rodiče poslechli a jeli do Turina i se svým mrzáčkem. Dítěti bylo pět let. Na nohy se postavit nemohlo, nic neslyšelo a nikdo je neslyšel slovíčka ještě promluvit. Dona Boska dojal pohled na ubohé dítě i na zarmoucené rodiče, pomodlil se k Panně Marii a požehnal mrzáčka. Vzal hošíka za ruku: "Pojď, projdeme se." A ku podivu všech, hošík běhal po pokoji. Don Bosko se postavil za hošíka a zatleskal rukama. Hošík se obrátil, slyšel tleskání. Don Bosko zavolal hošíka k sobě a pravil mu něžně: "A nyní říkej za mnou: "Táto, mámo." Hošík bezvadně opakoval. Kdo vylíčí radost rodičů, když viděli svého miláčka uzdraveného. Plni vděčnosti vylévali pak své srdce před oltářem Panny Marie Pomocnice."

Do turínské oratoře dali rodiče na výchovu synka, jmenoval se Dalmazzo. Ale klukovi se nelíbilo v ústavě, bylo mu teskno. Psal domů, aby si pro něho přijeli. Maminka přijela, kufr se nabalil a ráno po mši svaté měli odjeti. Dalmazzo se tlačil s jinými u Boskovy zpovědnice, aby ještě naposledy se Donu Boskovi vyzpovídal. Právě se už zpovídal, když přiběhl jiný kluk ke zpovědnici a šeptal Donu Boskovi: "Nemáme chleba na snídani."

"Nemožno," pravil Don Bosko, "podívej se, kam jste chléb dali, zeptej se toho a toho."

Za chvíli přiběhl kluk znova:

"Opravdu nemáme chleba, včera jsme všecko snědli, prohledali jsme kdeco, a našli jsme jen několik krajíčků."

"Běžte tedy k pekařovi na chléb," poroučel Don Bosko.

"Nedá nám nic, dlužíme mu již dvanáct tisíc lir, nedá prý už ani sousta, dokud nezaplatíme."

"Tedy dobře, posbírej krajíčky, které najdeš, do koše, a Pán Bůh se o další postará. Přijdu hned a budu dělit sám."

Malý Dalmazzo, jenž ve zpovědnici celou rozmluvu slyšel, byl velmi zvědav, jak vše dopadne, a byl pak z klukovské zvědavosti neustále Donu Boskovi v patách. Viděl dobře, že v košíku, který Donu Boskovi do jídelny donesli, bylo patnáct krajíčků. Kluci se seřadili, šli krokem vedle Dona Boska a Don Bosko rozdával. Vedle Dona Boska prošlo tří sta kluků a každý dostal svůj krajíc. Jakmile bylo dělení skončeno, podíval se Dalmazzo do koše, a viděl tam zase patnáct krajíčků.

Zázrakem dojat, běžel Dalmazzo za maminkou: "Maminko, já už odtud nepůjdu." Hoch zůstal v ústavě, stal se knězem, byl prvním farářem u nového kostela Božského Srdce v Římě a zemřel jako ředitel kněžského semináře v Catanzaru.

Na Nový rok 1886 uspořádali studenti nejvyšší třídy "humanity" Donu Boskovi večírek. Zpívali a deklamovali. Don Bosko jim poděkoval a ohlížel se po pokoji, co by hochům daroval. Na stole stál náhodou sáček lískových ořechů. "Držte," poručil Don Bosko. Bral ze sáčků plnou hrstí a nasypal každému plné přehršlí. Kteří byli vzadu, myslili si, že jen tři, čtyři dostanou ořechů, na ostatní že se už nedostane, bude-li Don Bosko tak štědře rozdávat. Ale všech 35 hochů dostalo po plném přehršlí. Nakonec zpozorovali, že asi čtyři spolužáci tam nejsou. Don Bosko sáhl do sáčku a poslal po přehršlí ořechů i nepřítomným.

Byl svátek narození Panny Marie. Don Bosko sloužil mši svatou a 600 hochů se připravovalo na sv. přijímání. Roztržitý kostelník zapomněl však dáti na oltář ciboř s hostiemi. Vzpomněl si až po pozdvihování, ale bylo už pozdě. Don Bosko otevřel svatostánek a ustrnul, vida v ciboři jen asi dvacet sv. hostií. By mu líto 600 hochů, kteří budou zklamáni a nedostanou sv. přijímání. Pozdvihl důvěrně oči k nebi, zašeptal úpěnlivou prosbu a šel podávat. Podával, podával a všem se dostalo, ještě několik částic zbylo v ciboři.

V roce 1880 navštívil Don Bosko salesiánský ústav v jižní Francii. Ředitel uspořádal domácí slavnost, k níž byli pozváni i salesiánští spolupracovníci z okolí. Několik hodin před začátkem však ochraptěl hlavní účinkující a pozbyl hlasu. Don Bosko chvilku se zamyslil, dal si hocha zavolat, požehnal jej a pravil přívětivě. "Víš co, hrát se bude. Zaměníme si hlas. Půjčím ti svého hlasu a odzpíváš svou úlohu." V tom okamžiku nabyl hoch hlasu, ale Don Bosko nemohl po celou dobu slavnosti ani promluvit. Po slavnosti mluvili pak oba, jako by nikdo z nich nebyl nemocen.

Mezi prvními žáky oratoře Boskovy byl roku 1849 Karlík, syn turínského hostinského. Synek onemocněl a lékař poručil dáti jej zaopatřit svátostmi umírajících. Dona Boska nebylo doma, posloužil hochovi tedy kaplan z farního kostela. Druhého dne hoch skonal. Sotva se Don Bosko vrátil domů, již mu hoši zvěstovali, že s Karlíkem je zle. "Možná že ne," odvětil Don Bosko, "půjdu se ihned na něj podívat." Ve vratech hospody přivítal Dona Boska podomek: "Už jdete, důstojnosti, pozdě, Karlík je půl dne mrtev." — "Ale jděte," povídá Don Bosko, "asi jen usnul. Vsaďme se o máz, že není mrtev." — Zatím přišli ostatní domácí, uplakaní a smutní, potvrzujíce, že Karlík je mrtev.

Zavedli Dona Boska do pokoje a tam skutečně ležel Karlík, zašitý podle tamnějšího zvyku do plátna a závoj na obličeji. Matka a teta se modlily u mrtvoly a olejová lampička blikala za hlavou nebožtíkovou. Dona Boska napadlo: Kdoví, jestli se synek dobře vyzpovídal? Přistoupil k nebožtíkovi a oslovil jej: "Karlíku, Karlíku!" Nebožtík se pohnul, Don Bosko odkryl jeho tvář, Karlík hledí udiveně a volá: "Ach, Done Bosko, kdybyste věděl, jak jsem po vás toužil. Pán Bůh vás poslal. Dobře, že jste mě vzbudil." — "Mluv jen synku, mluv, jsem tu jen pro tebe," pravil Don Bosko, pokynuv všem ustrnulým přítomným, aby šli ven. Hoch vyprávěl pak dále: "Měl jsem přijíti do věčného zavržení. Zamlčel jsem v poslední zpovědi jistý hřích, spáchaný před několika týdny na návod kamarádův. Zdálo se mi, že stojím na okraji obrovské pece, a mnoho zlých duchů již se chystalo mě tam hodit. Tu postavila se mezi mě a zlé duchy vznešená dáma a rozkázala: Dejte mu pokoj, není ještě odsouzen. Zmocnila se mě hrozná úzkost. Vtom jsem uslyšel váš hlas a probudil jsem se. Prosím vás, vyzpovídejte mě."

Když Don Bosko hocha vyzpovídal, vešli do pokoje domácí a synek jim pravil: "Don Bosko mě zachránil od věčného zavržení."

Chlapec žil ještě dvě hodiny. Don Bosko mu pak řekl: "Nyní jsi, Karlíčku, v milosti Boží, jsem si jist tvou spásou. Chceš zůstat zde s námi, anebo chceš do nebe?"

"Toužím do nebe," odvětil Karlík.

"Tedy na shledanou v nebi," řekl Don Bosko. A v tu chvíli padla hochova hlava do podušky, oči se zavřely a hoch byl mrtev.

O tomto případu vyprávěl Don Bosko velmi často hochům v domech salesiánských, ale vždy ve třetí osobě. "Byl jeden hoch, jmenoval se Karlík, a jistý kněz, jeho přítel, jej vzbudil už mrtvého atd." Jednou, a to v salesiánské koleji v Borgo San Martino, se však Don Bosko prozradil. Vyprávěl vše v třetí osobě, ale najednou začal: "Vešel jsem do pokoje, pravil jsem mu, on mi odpověděl." Náhle se Don Bosko zarazil, vzpomenuv si, že řekl mnoho, a mluvil zase jako o někom třetím, ale už bylo pozdě.

Když čteme o svatých divotvůrcích a zamyslíme se pak nad jejich životem, plném strastí a soužení, nabýváme přesvědčení, že všechny vznešené výjimky, kterými je Pán Bůh nad ostatní lidi vyznamenal, byly velmi draze a bolestně od nich placeny, mučednictvím krvavým nebo nekrvavým. — Tak tomu bylo i u Dona Boska. Jednou se vrátil z velmi zdařilých misií, konaných v turínském předměstí, salesián P. Trione. Radostně vyprávěl Donu Boskovi o úspěchu misie. Don Bosko mu žertem pravil: "Myslím na jednu věc ještě, abych ti vyprosil dar činit zázraky."

"Dobře, Done Bosko, dobře. Pak bych jistě obrátil i nejzatvrzelejší hříšníky."

"Mlč, jen mlč," odpověděl Don Bosko vážně a smutně. "Kdybys měl dar zázraků, prosil bys Pána Boha s pláčem, aby ti jej vzal!"

Don Bosko zkusil sám na sobě, jakým soužením se dar zázraků vykupuje.

K blahořečení Dona Boska ze spousty různých zázračných událostí byla vyšetřena a ověřena dvě uzdravení, o nichž se ještě dočteme.

Největším zázrakem je vznik a rozmach salesiánské kongregace a jejího působení.

K svatořečení Dona Boska byly vybrány a Církví za zázraky uznány uzdravení paní Pilengové a paní Maccoliniové.

Pokračování

Která je charakteristická

(Dokončení ze str. 5.)

mu to dokonce materiálně škodí?

A tak lidstvo — které se vytrhlo z ruky Boží — klesá a klesá. Logicky — Boží ruka je jediná, která udrží člověka na lidské úrovni, která ho dokáže přitáhnout blíže k sobě.

Všichni toužíme po štěstí,
po pravdě,
po dokonalosti

Zdrojem štěstí, pravdy a dokonalosti je Bůh. V něm je náš domov. Utečeme-li před Bohem, utečeme i před štěstím, pravdou a láskou — které neumírají. To, co považujeme za štěstí a lásku, jsou jen náhražky — po nichž zůstává v duši trpká příchuť. Kdo nejde k Bohu, ztrácí schopnost milovat, protože ztratil schopnost obdivovat, ctít, sklánět se před velikostí pravé Lásky. Tito duchovní trpaslíci se pak stahují do svých ulit a protože nevidí už nic velikého, vidí jen nízké — ve všem a v každém.

Jen kdo je vnitřně velký
a má čisté srdce,
je schopný vidět velké
a vzhlížet k nekonečnému
Bohu pokorně a uctivě

Jestliže Bůh neexistuje a člověk je jen nejvyšší vývojový stupeň zvířete — proč bychom měli člověka ctít víc než oblíbeného psa nebo kočku? Co je nám po druhých? Jejich utrpení, pády, ubohosti jsou nevyléčitelné, protože tu není nikdo, kdo by je pozvedl — a také k čemu by je pozvedal? Není nikdo, kdo by jim obvázal rány, kdo by je povzbudil, kdo by jim dával příklad, ideál. Jeli však člověk milovaným dítětem Božím, je-li mu podobný svou inteligencí, schopností tvořit a milovat krásné a dobré, mít soucit s poraněnými, dokáže-li vidět na sobě chyby a nedokonalosti a snaží-li se je odstranit, žije-li podle vzoru svého bratra Krista — pak je pokorný. Pokora není ponížení a podlízavost, pokora je pravda. Pokora je úcta k Bohu — Otci a ke každému člověku, protože každý člověk je stvořený k obrazu Božímu. Nezaslouží-li si úctu člověk, zaslouží si ji Bůh, který v něm žije a který ho stvořil podle svého obrazu a ke své oslavě. Pokora před Bohem je pramenem pravé lidskosti a síly charakteru.

Z. M.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů:
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

VOICE OF THE NATION

THE CZECH-AMERICAN AND ASSIMILATION

DR. JOSEF ČADA:

(Continued from last issue)

The meeting was well attended by representatives of various Slavic nationalities and by American Slav sympathizers. The speakers of the evening were Miss Grace Abbott of the Hull House and Dr. Kenneth D. Miller. The assembly adopted resolutions of protest which were dispatched to the **Century Magazine.** Apart from being a defense of the Czech, the meeting was also one of several in which the Czech took up the cudgels for their Slavic kinsmen.

In the August 1914 issue of the **Magazine** Ross returned to the matter of the Slavs. While he cited the medieval chronicler to the effect that the Slavs were a depraved and perverse nation, he hastened to add that the Czechs and Moravians, thanks to a great intellectual awakening, were abreast of the Germans. The Czechs, the author said, came to America to stay and furnished the country with her farmers. "In Texas Bohemian cotton growers so numerous that in some localities even the Negroes speak Bohemian". In incidence of crime among the Czechs, he said, the latter ranked no higher than the Germans. "Animosity rather than cupidity" was "the motive of crime in the Czech". From crimes against chastity he was singularly free.

Not all Americans assumed the critical stance of Ross towards the Slavs or the Czechs specifically. The number of Anglo-Saxon and assimilated Americans of other national groups sympathetic to the alien from Bohemia grew steadily after 1890. One factor responsible for this apparently rational approach was the multiplicity of Bohemian exports to the United States principally crystal cut glassware, chinaware, semi-precious jewels, such as garnets, beer, hops, Christmas tree baubles, and costume jewelry.

Knowledge concerning the Czech was also derived by men who employed his skill in various crafts and industries . . . Like the German, the Czech was an apprenticed craftsman who knew many of the tricks of trade totally unknown to American enterprisers and producers. Of the large number of employers who preferred the artisan from Bohemia, none was more understanding than the manufacturer Charles R. Crane, who employed thousands of Slavs in his huge Chicago plant. Because of his absorption with the cultural backgrounds of the people from which his workers stemmed Crane established a Slavic foundation at the University of Chicago under whose auspices in 1902 T. G. Masaryk delivered a series of lectures on the small Slavic peoples of the Continent. Crane also presented the city of Prague with huge canvases, painted by the Czech artist Alfons Mucha, depicting heroic episodes in the history of the Slavic nations. Finally, Crane, as the champion of the Slav nations engaged in the Balkan Wars of 1912 and 1913, spoke on their behalf and, together with his son, was of inestimable value to Masaryk, when the latter in the spring of 1918 came to plead the case of the Czechs and Slovaks with Woodrow Wilson.

After 1890 the Czechs themselves embarked upon a number of efforts aimed at winning recognition for their group. Such was the purpose of the **Czech-American National Committee** and the **Czech-American Press Bureau.** Either undertook the task of emphasizing the positive qualities of the Czech character. In 1891 the **Committee** was organized and financed by the fraternal **Czech-Slav Benevolent Society.** It functioned as an agency of inter-cultural information, bringing the American closer to the Czech and acquainting the latter with various aspects of American life. One of its major undertakings was the publication of Robert Vickers' **The History of Bohemia,** the first though rather fragmentary and undocumented English account of Bohemia's cultural and political past. The **Committee** also edited **The Bohemian Voice,** a periodical of cultural nature whose early demise in 1893 was due to the depression of that and the following years. The **Czech-American Press Bureau** was made possible in 1901 by a gift from California's merchant and vintner, Francis Korbel. The propagandistic work of the **Bureau** was especially effective on the eve of World War I, when at its invitation Count Francis Luetzow delivered a series of lectures on Bohemia to American university audiences and when the **Bureau** sponsored Burton Holmes' travelogue on the geography and people of Bohemia.

In the decade closing the nineteenth century the Czechs were brought into limelight by their participation in the Columbian World's Exposition and their interest in the Spanish-American war of 1898.

Though participation in the Centennial Exposition of 1876 limited itself to a handful of Philadelphia's Czech-Americans in the grand parade of July 4th and to an occasional news item on the Exposition in the **Svornost** and The **Hlas,** the World's Columbian Exposition gave them an opportunity to manifest not only their numbers but also to show their old world heritage and degree of acculturation to American life. The first to demonstrate interest in the Exposition of 1893 was the gymnastic **Sokol** society, whose periodic calisthenics and athletic meet or assembly was scheduled for the summer of 1893. The **Sokol** applied to the **Exposition Committee** for the right to hold the athletic demonstration on the Fair grounds. To its surprise, the permission was given together with the request that it include others in the event.

(To be continued in next issue)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

AMERICAN CAPITALISM AS AN ECONOMIC SYSTEM: A PERSPECTIVE

Harding College at Searcy, Arkansas has for the last 40 years captured a great deal of national recognition because of its strong defense of our American heritage.

In September 1976 the Harding College Business and Economics Department launched a new center for private enterprise education with Dr. Don Diffine, Assistant Professor of Economics, as its Director. The Center will disseminate balanced literature on topics of current interest. The Center's goal is to collect, write and disseminate positive non-partisan, balanced literature on topics of current interest. Dr. Diffine refers to private enterprise as "the greatest story never told." The remainder of this column is taken from Dr. Diffine's leading article from the Department's October Newsletter and I quote:

"This country has built a unique economic society based on individual freedom, initiative and responsibility operating private, competitive enterprises. It is called the "free enterprise system" for short. Free enterprise means that any person in this country is free to start, own and operate a lawful business, with a minimum of interference by government. Our Constitution guarantees this. The only governmental regulation contemplated under our Constitution is the minimum necessary to protect the property, livelihood and life of each citizen.

Free enterprise is a way of meeting our needs and wants by providing them ourselves or by freely entered-into transactions with others. The individual is "free" to be anything he wants if he is "enterprising" enough to do it. Perhaps we often put too much emphasis on "free" and too little emphasis on "enterprise." It is a package deal of individual liberty and private property. They stand or fall together. Free to earn your keep and to keep what you earn is what it is all about.

The most basic institution of free enterprise is private property. A second ingredient of free enterprise is free access to the market. The motor of free enterprise, indeed, of all enterprise, is individual initiative. The great regulator of free enterprise is competition.

Again, the free enterprise system, what is it? The free enterprise system is a system of production, investment, and large consumption under which private individuals and business firms, largely by their own initiative and responsibility, combine the community's labor skills, managerial skills, and capital to produce the bulk of the goods and services men want. Its most characteristic features as compared with other economic systems are: maximum dependence upon competition and the free play of price to determine who shall produce what, maximum dependence on profit as an incentive rather than on compulsion or prestige, and maximum emphasis on free personal choice among the economic opportunities — be they goods or jobs — that are available to men.

The blessings in private property are built into American capitalism. To paraphrase Shakespeare, private property used for production is thrice blest — it blesseth those who are the owners, those who make their living using it and those of the general public who, as customers, benefit from the goods and services produced. Payments for the use of existing tools (profits) provide money that is used to create additional tools.

Legal recognition and protection of free man's natural right to acquire, hold, use, or get paid for the use of private property is one of the essentials of any economy that is striving to achieve the best possible life for its people. As a stimulus for hard, sustained, imaginative, constructive work, it has no equal. Any society that tries to get along without it will never make the best use of its natural resource, manpower, and tools.

KAREL IV. Ct. #1502 Catholic Order of Foresters

Karel IV Ct. #1502 Catholic Order of Foresters began the New Year with its regular monthly meeting on Friday, January 14, 1977. Although a very cold evening, the meeting was fairly well attended and we thank those ever faithful members.

The 54 Annual Illinois State Court Bowling Tournament will be held the weekends of April 16-17, 23-24, 1977 at the Hillside Bowl. Any Forester wishing to be a part of this tournament should contact the officers of his or her Court. Karel IV. will be entering both adult and youth teams.

February 12th is the date of our next regular meeting. Call to order will be at 8:15 p.m. and all members are urged to attend to help plan the activities of the Court.

Last month's Attendance Prize winner, Paul Kacirek, #727 was not present and the February award will again be $25.00.

Hope to see you on the 12th.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

DEBATE ON BALTIC IN U.N. HUMAN RIGHTS COMMITTEE

U.S. Scores Violation of Rights in Lithuania

A sharp exchange between U.S. and Soviet representatives on the question of Baltic freedom took place late in November at Committee Three, on Human Rights. On November 24, Ambassador William Scranton, U.S. Representative to the U.N., delivered a major speech scoring U.N. inaction and hypocrisy of some of its members on the issue of human rights. He said among others:

"...United Nations policies require secrecy of proceedings and restrict the Committee from discussing the literally tens of thousands of petitions to the United Nations that cite violations of human rights in so many nations, yet we all know what they are about: denial of basic freedoms and particularly religious expression in the Baltic States — Lithuania, Latvia and Estonia; coercive political indoctrination in the so-called "work camps" of Indochina; massive detentions and torture of political prisoners in some countries of Latin America; mass slaughter in some countries of Africa; denial of freedom of thought, religious freedom, and emigration in the Soviet Union. The full roll call is long and depressing; it goes on and on."

On November 26, Ambassador Scranton's speech drew a heated reply from the Soviet representative at the Committee, Mrs. Biriukova. She seemed to be especially stung by Ambassador Scranton's reference to the Baltic States. In the Soviet Union, Mrs. Biriukova said, the protection of human rights was ensured by the very nature of Soviet Republics, in which the rights of all citizens are guaranteed. All the Republics, including Latvia, Lithuania and Estonia, took their rightful place in the family of Republics that made up the Soviet Union. The statement of the representative of the United States had made no contribution to human rights, she stated. That representative had preferred a "brutal distortion of reality" and "unwarranted attacks on the Soviet Union" and other States. The delegation of the Soviet Union categorically rejected that attack, which is regarded as an attempt to cast a shadow on the policy of the Soviet Union in the field of human rights.

Ambassador W. Tapley Bennett, Jr., Deputy United States Representative to the United Nations, answered Mrs. Biriukova as follows:

"...We have just heard a lengthy statement from the Soviet Representative purporting to address the question of human rights in reply to Governor Scranton's statement of two days ago. The Soviet Representative described all the social benefits made available to the people of Latvia, Estonia and Lithuania as constituent elements of the Soviet Union. Now, let's get it straight — Latvia, Estonia and Lithuania were independent republics which were taken over into the Soviet Union by military force. My government, for one, has never recognized this absorption by the Soviet Union of these formerly independent states...

"As Governor Scranton emphasized in his statement to this Committee, the United States will insist that the Soviet Union fulfill its commitments under the Helsinki Agreement, specifically the Basket III provisions. The United States will continue to work for the enlargement of human rights everywhere."

Mrs. Biriukova once more took the floor to assert that Lithuania, Latvia and Estonia had joined the Soviet Union "in accordance with the will of the peoples concerned, expressed in full freedom."

The United States initiative in the U.N. Committee on Human Rights is a welcome change from the earlier, more non-descript statements, in the "detente spirit". It is to be hoped that the statements of Ambassadors Scranton and Tapley Bennett herald a new peaceful offensive on behalf of human rights and self-determination.

As for Mrs. Biriukova's out worn reiterations of the Big Lie, they resemble the slogans of the totalitarian Party in George Orwell's "1984":

WAR IS PEACE
FREEDOM IS SLAVERY
IGNORANCE IS STRENGTH.

● 39 MEMBERS OF CONGRESS SUPPORT HUMAN RIGHTS IN CZECHOSLOVAKIA

Rep. Millicent Fenwick (R., 5th Dist., N.J.), in a letter to the Ambassador of the Czechoslovak Socialist Republic, Dr. Jaromir Johanes, has objected to the harassment of a group of Czechoslovaks who have recently signed a human rights petition.

Representatives Fenwick and Bianchard (D., Mich.), who originated the letter, asked the Ambassador to convey their "concern for the well-being of these signers" and declared that "These arrests, based purely on political differences, violate the spirit of the Helsinki Accord, of which the Czechoslovak Socialist Republic is a signatory."

Joining with Representatives Fenwick and Blanchard in writing to the Czechoslovak Ambassador were the following 37 other Members of Congress:

Rep. Robert J. Lagomarsino (R., Calif.), Rep. Lucien N. Nedzi (D., Mich.), Rep. Stephen J. Solarz (R., N.Y.), Rep. Warren J. Mitchell (D., Md.), Rep. James H. Scheuer (D., N.Y.), Rep. Romano L. Mazzoli (D., Ky.), Rep. Richard A. Tonry (D., La.), Rep. Edward J. Derwinski (R., Ill.), Rep. Frank Annunzio (D., Ill.), Rep. Edward I. Koch (D., N.Y.), Rep. Donald M. Fraser (D., Minn.), Rep. Joshua Eilberg (D., Pa.), Rep. Frank Thompson, Jr. (D., N.J.), Rep. Joe Moakley (D., Mass.), Rep. Robert A. Roe (D., N.J.), Rep. Jack F. Kemp (R., N.Y.), Rep. G. William Whitehurst (R., Va.), Rep. Tom Harkin (D., Iowa), Rep. John Buchanan (R., Ala.), Rep. Tom Bevill (D., Ala.), Rep. James Weaver (D., Oreg.), Rep. Norman F. Lent (R., N.Y.), Rep. Benjamin S. Rosenthal (D., N.Y.), Rep. Henry J. Hyde (R., Ill.), Rep. Paul Simon (D., Ill.), Rep. Newton I. Steers, Jr. (R., Md.), Rep. Ronald M. Mottl (D., Ohio), Rep. William M. Broadhead (D., Mich.), Rep. Lester L. Wolff (D., N.Y.), Rep. Hamilton Fish (R., N.Y.), Rep. Mickey Edwards (R., Okla.), Rep. Henry A. Waxman (D., Calif.), Rep. J. Herbert Burke (R., Fla.), Rep. Christopher J. Dodd (D., Conn.), Rep. Joseph G. Minish (D., N.J.), Rep. Robert F. Drinan (D., Mass.), Rep. Richard L. Ottinger (D., N.Y.).

Earlier this year, hundreds of Czechoslovaks signed a petition — "CHARTA 77" calling for enforcement of the human rights guaranties in Czechoslovak law. The petition also alleged that thousands of supporters of Mr. Dubček — the party leader ousted in 1968 with Soviet tanks and troops — cannot get decent jobs or send their children to good schools because of their political beliefs.

Beginning on January 10th, several of the signers of the human rights petition were repeatedly arrested and questioned by police. Among the signers was Pavel Kohout, a Czechoslovak playwright play, "Poor Murder" recently ended a celebrated 2½ month run on Broadway. Also arrested were Jiří Hájek, who was Foreign Minister during the liberalization period under Alexander Dubček, two other playwrights and Jan Patočka, a civil rights leader.

CZECH MASS EVERY SUNDAY

at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech

SUNDAY, FEBRUARY 27th
THE KARLIN HALL BUILDING FUND

will benefit from a

DUCK & DUMPLING DINNER

catered by Czech Master John Kubasta.

- Serwing will be from 1:30 to 4:00 P.M.
- Egon Zizka will play for dancing beginning at 2:30

Reservations may be had from the Secretary of the Hall Joe Kocab at 883-4760.

Cleveland News

The weekly Karlin Hall Band Concerts continue every Wednesday at 7:30 P.M. at 5302 Fleet Avenue. The Czech-Style Kitchen staffed by the Douda Catering Service open weekly at 5:30 P.M.

Wed. Feb. 16—Al Tenbrook & The Happy Joes.

Wed. Feb. 23—Lad Pobuda Combo.

Sunday Feb. 27th the Karlin Hall Building Fund will benefit from a Duck & Dumpling Dinner catered by Czech Master John Kubasta. Serving will be from 1:30 to 4:00 P.M. Egon Zizka will play for dancing beginning at 2:30. Reservation may be had from the secretary of the Hall Joe Kocab at 883-4760.

* * *

The SOKOL UNITS of Cleveland are sponsoring a public Gymnastic Exhibition on Sunday March 27, 1977 at 2:00 P.M. It will be held at the Cleveland State University Physical Education Building 2451 Euclid Ave.

Entitled "Upward and Onward, the Gymnastic Program will be directed jointly by Sokol Greater Cleveland, 4939 Broadway Avenue and Sokol Cleveland Cech-Havlicek located at 20110 Harvard Ave. Gymnasts of all ages will perform. In addition, the Sokol Czech Folk Dancers will perform original Czech dances under the direction of Dolly Baca. Music will be provided by the Sokol Concert Band under the direction of Elmer Bieler. Many other special numbers will also highlight the Exhibition.

The Sokol movement of mass gymnastics was founded in Czechoslovakia over 115 years ago, and was brought to this country by immigrants from that area. Cleveland is the headquarters of the Northeastern District. National headquarters are located in Chicago. Information on children's or adult gym classes may be procured by calling either Sokol Greater Cleveland 641-9777, or Sokol Cleveland Cech-Havlicek 921-9871.

Tickets for the Exhibition will be sold at the door. Admission for adults is $1.50, students 75¢ and children 12 and under free. The Public is Welcome.

Thank you.

Joseph A. Kocab, 883-4760

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500